LIETUVIŲ DIENOS

KAROLIS MILKOVAITIS – LIETUVIŲ ŠAULIŲ SĄJUNGOS TREMTYJE PIRMININKAS

LITHUANIAN DAYS
FEBRUARY 1982

1982 M. VASARIO MĖN.

LIETUVIŲ
DIENOS
LITHUANIAN DAYS

(ISSN : 0024-2950)

4364 Sunset Blvd.—Hollywood, CA 90029
Telefonas: 664-2919

1982, Vasaris Nr. 2 (321)
February, 1982 No. 2 (321)

Eina XXXII metai
Volume XXXII

"LIETUVIŲ DIENOS" YRA SUJUGTOS SU "KALIFORNIJOS LIETUVIU", LEISTU 1946-49 M.
"LITHUANIAN DAYS" IS COMBINED WITH "CALIFORNIA LITHUANIAN, PUBLISHED 1946-49.

Redaguoja
REDAKCINĖ KOLEGIJA

Rūta Skirius, MPA
Margis Matulionis, MA
English Editorial Staff

Antanas F. Skirius
Leidėjas/Publisher

Straipsniai, autoriaus pasirašyti pavarde, slapyvardžiu ar inicialais, nebūtinai reiškia ir redakcijos nuomonę.
Signed or initialed articles do not necessarily reflect the opinion of the editors or Lithuanian Days magazine

Panaudojant medžiagą, prašoma pažymėti šaltinį
Use of material from "Lithuanian Days" permissible only with indication of this source.

Prenumerata atnaujinama automatiškai, nelaukiant atskiro pranešimo. Nutraukdamas prenumeratą, skaitytojas administraciją painformuoja laišku.
Subscription will be renewed automatically at expiration date. If subscription is to be discontinued, notice to that effect should be sent to the publication.

Leidžiama kas mėnuo, išskyrus liepos ir rugpiūčio mėn.
Published monthly, except July and August

Please send any changes of address to:
LITHUANIAN DAYS
4364 Sunset Blvd., Los Angeles, CA 90029
Allow six weeks for the change.

Atskiro nr. kaina $2.00 Single Copy $2.00

Prenumerata $20.00 metams Kanadoje $25.00
Subscription $20.00 Per Year Canada $25.00
Garbės prenumerata/Honorary subscription $35.00
"Second Class Postage Paid at Los Angeles, Calif."

VIRŠELIAI / COVERS

FRONT COVER

KAROLIS MILKOVAITIS

Karolis Milkovaitis was born on March 28, 1915, near Vilkaviskis, Lithuania. The years following World War I were especially difficult for his family and forced the postponement of his higher education. However, Karolis persisted and obtained his degree in Kaunas by successfully passing the necessary equivalency examinations.

Having completed his tour of army duty as a radio operator, he began work as a telegrapher at a Kaunas radio station in 1938. Shortly thereafter, he went to work for the Kaunas Fire Department and continued his professional studies at the same time.

During the first Soviet occupation in 1940 Karolis' anti-Soviet attitude forced him into hiding and he managed to avoid the June 1941 purges. With the arrival of the German Army, Karolis returned to Kaunas and resumed his firefighting duties as a deputy chief. Together with the former head of the Kaunas National Guard, Major A. Gantautas-Goncerauskas and A. Buterlevicius, Karolis formed a volunteer group whose mission was to fight the fires caused by the Russian bombings of Kaunas.

This volunteer group became a haven for approximately 200 Lithuanians who thereby avoided being mobilized into the German army or being sent to various work camps. The growing number of volunteers made the German authorities suspicious, but through Karolis' persuasive efforts, they were allowed to remain.

After the war, Karolis emigrated to the U.S. from Germany in 1940. First arriving at Stoughton, near Boston, where he taught at the Lithuanian Saturday School, Karolis, his wife Elena Zobelis-Milkovaitis and their daughter, Margarita, soon moved to Chicago.

Here Karolis attended various technical schools, including the Allied Institute, where he studied industrial engineering. He obtained a position in his newly-chosen field and, by the time of his retirement, was the head of the statistical quality control section.

Karolis has participated in the jounalistic world since 1932. He has been a frequent contributor to *Draugas, Darbininkas, Dirva,* and other publications. A poet in his "spare time" (his first collection of poems nears publication), he is also working on a novel.

From 1938, Karolis has been a member of the Lithuanian National Guard and is the president of its current equivalent: The Lithuanian National Guard in Exile. As its leader, he directs a Lithuanian organization that not only has one of the largest memberships, but that is actively involved in Lithuanian cultural life as a publisher of 11 books and numerous additional materials. The Lithuanian National Guard in Exile and its president, Karolis Milkovaitis remain optimistic about the future of Lithuanian culture abroad. As long as there are Lithuanians who share this enthusiasm and dedication, we need not worry.

TURINYS/CONTENTS

LIETUVIŠKOJI DALIS

Psl.

1982 metai — lietuviškų parapijų metai.. 3

Jurgis Gliauda —
Karolis Milkovaitis — šaulys, visuomenininkas, poetas. 4

Pokalbis su K. Milkovaičiu. 6

Karolio Milkovaičio
Poezija. 8

Viktoras Šimaitis —
Aras. Eilėraštis. 8

Vyskupas Jonas V. Bulaitis. 9

Alė Rūta —
Lietuvos operos solistės Vincės Jonuškaitės gimtadienio proga. 10

I. Banaitienė —
Lietuvių Moterų Klubų Federacijos suvažiavimas. 11

Vasario Šešioliktoji Lietuvos Pasiuntinybėje Vašingtone. 11

P. J. —
Skulptorės Elenos Kepalaitės kūrybinė veikla. 12

Mitologinės būtybės lietuvių tautosakoje ir mene. 13

Juozas Skeivys —
Lietuviai miškininkai veikia. 14

Clevelando iliustruota kronika. 15
V. Bacevičiaus foto nuotraukose

ENGLISH SECTION

Karolis Milkovaitis 3

Voices On the Air 16

Interview With Ilona Brazdzionis by Ruta Skirius 17-18

Happiness Eluded by Jurgis Gliauda 18-19

Ann Jillian as "Mae West" 19

Member of Lithuanian Helsinki Group Killed 19

Lithuania in Philately by Antanas Bernotas 20-21

Greetings from Secretary of State 21

Women's Art Show by Elena Bradunas 21

Students at the Joint Baltic American National Committee 21

BACK COVER

A general view of Scluptor Elena Kepelaitės' art exhibition at Culture Center, New York, New York.

Popiežius Jonas Paulius II kalbasi su naujai vyskupu įšventintu Arkivyskupu Jonu Bulaičiu ir su jo motina, Ona Bulaitiene. Stebi arkivyskupo sesuo, Kristina, ir brolis, Vincas.

His Holiness Pope John Paul II chats with newly-ordained Archbishop Jonas Bulaitis, his mother, Ona Bulaitiene, and his sister Christine and brother Vincent. **Photograph by Joe Bulaitis**

1982 METAI – LIETUVIŠKŲ PARAPIJŲ METAI

Prieškarinių laikų lietuvių išeivijos karta šiame krašte įkūrė daugiau kaip šimtą lietuviškų parapijų. Tada iš savo sunkiai uždirbtų centų lietuviai pastatė puikias bažnyčias, įsteigė mokyklas, rengė sales. Tai jų sunkaus darbo ir prakaito vaisius. Apie lietuviškas parapijas sukosi ne vien tik religinė, bet ir tautinė veikla. Parapijose veikė chorai, vaidinimo būreliai, tautinių šokių grupės, seselių vadovaujamos lietuviškos mokyklos, įvairios draugijos, brolijos ir katalikiškos organizacijos. Čia po ilgos ir sunkios darbo savaitės lietuvis sutiko lietuvį, garbino Dievą savo gimtąja kalba, lankė organizacijų susirinkimus, palaikė gražias lietuviškas tradicijas. Parapijos centras lietuviui buvo pagrindinė maldos, atgaivos ir pramogų vieta.

Po antrojo pasaulinio karo nauja lietuvių banga pasiekė šį svetingą Amerikos kraštą. Lietuviškos parapijos sutiko juos išskėstomis rankomis ir atviromis širdimis. Tai buvo tartum šviežias kraujas Amerikos lietuvių gyvenime. Tačiaus neužilgo Amerikos miestai pradėjo žymiai keisti savo veidą. Iš įvairių vietų gyventojai veržėsi į miestus, o kiti bėgo į priemiesčius, kur kėlėsi ir daug lietuvių. Pakito ir daugelio mūsų parapijų vaizdas. Gamta tuštumos nemėgsta, todėl lietuviams išsikeliant į priemiesčius, jų vietas užėmė kiti. Daug kur lietuviškos parapijos buvo apsuptos svetimųjų.

Po Vaitkano II suvažiavimo, įvedus liturgijon tautines kalbas, lietuvių parapijos daug kur tapo beveik grynai lietuviškomis, net kitataučiai, nesuprasdami lietuvių kalbos, pasitraukė iš jų bažnyčių. Tačiau lietuviai neužpildė jų vietų, o skubėjo į priemiesčius. Tokiu būdu kai kurios mūsų parapijos smarkiai sumažėjo savo narių ir rėmėjų skaičiumi, o kaikurios visai išnyko.

Mieli lietuviai, kova už tikėjimo išlaikymą ir šiandien yra neatskiriama lietuvių tautos kovos už išsilaikymą dalis. Ir Lietuvoje, nors okupantas deda milžiniškas pastangas izoliuoti lietuvį nuo lietuvio, jį visiškai nužmoginti, neįstengia sunaikinti tikinčiųjų bendruomenės. Tai mums akivaizdžiai liudija "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika," kurios skelbiami duomenys rodo religiją esant galinga tautiškumo atrama ir vilties šaltiniu.

Nors turime pilną religijos laisvę šiame krašte, tačiau susiduriame su religijos ir tautiškumo išlaikymo problemomis. Pagrindinis uždavinys šiuo atžvilgiu yra išlaikymas savo tautinių parapijų. Kristaus Bažnyčia yra kiekvieno antroji tėvynė, amžinosios tėvynės jungtis ir simbolis.

Norėdami pagelbėti lietuviškoms parapijoms išlikti ir geriau atlikti savo uždavinius, mes, žemiau pasirašę, vadovaudamiesi savo organizacijų nutarimais, skelbiame 1982 metus **Lietuviškų Parapijų Metais.** Jų laikotarpyje, ir vėliau, siekisime šių pagrindinių tikslų:

1. Sugrąžinti visus lietuvius į savas lietuviškas parapijas. Mūsų visų pareiga sunkiu darbu ir prakaitu pastatytas lietuviškas šventoves išlaikyti, lankyti ir neapleisti, nors ir būtų tekę toli nuo jų savanoriškai išsikelti. Tai yra visų lietuvių pareiga Dievui ir tautai, nežiūrint kokiai religinei bendruomenei priklausytume.

(Nukelta į 22 psl.)

Karolis Milkovaitis– šaulys, visuomenininkas, poetas

Šauliai išeivijoje

Masinių, patriotinių, veiklių organizacijų įtaka bendram lietuvių visuomenės gyvenimui yra reikšmingas ir teigiamas veiksnys. Ne vien tik laikotarpio sąlygos formuoja visuomenę. Ją formuoja organizacijos, kurios veikia visuomenės masėje. Visuomenę formuoja jos organizacijų idėjos, idėjų vykdymo būdas, siekiai, kūrybingų ir dinamiškų organizacijų nariai ir vadovybės.

Viena tokių masinių ir gajų organizacijų lietuvių išeivijos struktūroje yra už Lietuvos ribų atsteigtoji Lietuvos šaulių sąjunga. Dėl laikotarpio sąlygų ji pavadinta Lietuvių šaulių sąjunga tremtyje. Šis pavadinimas deklaruoja idėjinę ir patriotinę organizacijos prigimtį. Išeivijos veikloje šauliai, aišku, nėra pusiaukarinė organizacija, kokia ji buvo Nepriklausomoje Lietuvoje. Dabar organizacija labiau atsidavusi kultūrinei veiklai. Ji yra, alegoriškai tarus, Lietuvos ąžuoliukas, persodintas į emigracijos naujokyną.

Šauliuose sutelpa įvairiausių pasaulėžiūrų asmenys, bet demokratinės toleracijos susitvarkymo būdu sąjunga sulydo individualius požiūrius tapatinga linkme. Šaulių sąjunga tremtyje turi savo veidą, savo kietą patriotinę platformą. Plačioji visuomenė mėgsta iškilmėse gražių šauliškų uniformų dekoratyvumą, išdidžias šaulių vėliavas. Domina šaulių sąjungos struktūra, siekiai, jaučiama ekonominė jėga. Viskas tai reikšminga išeivijai. Organizacijos vadovybės veikla įgauna itin reikšmingą atsakomybę, jos politika domina, nuopelnai džiugina, asmeniškas sąstatas pažintinas.

Šiame "Lietuvių Dienų" žurnalo numeryje skaitytojo dėmesys nukreiptas į Lietuvių šaulių sąjungos tremtyje centro valdybos pirmininką Karolį Milkovaitį. Jis ilgesnį laiką vairuoja organizaciją tarp būdingų mūsų laikmečiui problemų. Dėmesys jam ir pokalbiui su juo, yra dėmesys visai dinamiškai Lietuvių šaulių sąjungai tremtyje.

Centro valdybos pirmininkas

Dabartinis plačiosios šaulių organizacijos centro valdybos pirmininkas Karolis Milkovaitis gimė 1915 metų kovo 28 dieną Dvarnųjų kaime, Pilviškių valsč., Vilkaviškio apskrity. Pokario gyvenimo sąlygos buvo sunkios. Aukštesniojo mokslo jis siekė paūgėjęs. Apvainikavo tai eksterno egzaminais Kaune. Tačiau viena jaunystės svajonė liko neįvykdyta. Būdamas muzikalus, jis svajojo apie muzikos studijas. Ekonominės sąlygos užkirto kelią į konservatoriją.

1938 metais, atlikęs karinę tarnybos prievolę su radisto ryšininko diplomu, jis priimtas telegrafininku į Kauno radijo stotį. Etatams susvyravus, stojo dirbti į Kauno miesto savivaldybės priešgaisrinę apsaugą. Tarnaudamas baigė eilę profesinių kursų, plėsdamas savo profesijos ir bendrų žinių apimtį.

Dvidešimt penkerius sukakusį vyrą žiauriai užklumpa sovietinė okupacija. Patriotiškai nusiteikęs jaunuolis viešoje vietoje įžeidžia sovietų leitenantą — Karolis tardomas. Birželinių trėmimų metu sumaniai slapstosi provincijoje.

Vėliau jis grįžta į Kauno priešgaisrinę apsaugą — jis apsaugos viršininko padėjėjas. Kartu su buv. Kauno šaulių rinktinės vadu majoru A. Gantautu-Gončerausku ir uteniškiu A. Buterlevičium, jis įsteigė Priešgaisrinės apsaugos savanorių komandą, kuri skirta kovai su Kauno bombardavimo gaisrais. Ši komanda pasidarė patikima priebėga lietuviams slėptis nuo prievolių vokiečiams. Tai buvo slapta kova prieš nacistinį okupantą, rezistencijos dalinys.

Kaip gelbėta lietuvius?

Kauno miesto priešgaisrinės komandos viršininko padėjėjas Karolis Milkovaitis buvo atsakingas už Kauno saugumą nuo gaisrų. Sovietų lėktuvai pradėjo prasiveržti iki Kauno ir numesdavo padegamų bombų. Vokiečiai pareikalavo geros priešgaisrinės veiklos. Tad priešgaisrinės apsaugos komandon įstoję nariai buvo aprūpinami atitinkamais pažymėjimais, Karolio Milkovaičio pasirašytais, vokiečių pareigūno patvirtintais. Šie asmenys buvo laikomi mobilizuotais; kitos režimo užkrautos pareigos jų nelietė. Tačiau, kada "mobilizuotųjų" sąrašai pradėjo didėti, vokiečiai susirūpino: ar jau tikrai miestui reikia tiekos ugniagesių? Karoliui Milkovaičiui teko kovoti dėl sąrašų pripažinimo. Reikėjo rasti palankių pareigūnų vokiškame Arbeitsamte, teko rizikuoti. Tokiu būdu daug lietuvių išsigelbėjo nuo vokiečių prievolių, smurto, išsiuntimo į darbus Vokietijoje. Ape 200 karininkų, valdininkų, studentų ir kitų išsigelbėjo komandos priedangoje. Daug tokių "ugniagesių" dabar įsikūrė Amerikoje, Australijoje, Švedijoje. Seni, jau pageltę jų ugniagesybos pažymėjimai su Karolio Milkovaičio parašu pasidarė istoriniais sunkmečio dokumentais, įdomiais eksponatais.

Kurį laiką Karolis Milkovaitis buvo "Policijos" žurnalo Priešgaisrinės apsaugos skyriaus redaktorium, Br. Kvikliui esant vyriausiu "Policijos" žurnalo redaktoriumi.

Už Lietuvos sienų

Britų zonoje, Vokietijoje, Karolis Milkovaitis buvo Rendsburgo stovyklos komendantas, UNRA buhalteris. Jis dirbo Neu-Muensteryje. Buvo stovyklos Artilerie Kazerne (Lueberke) komendantas. Ten pat jis buvo Lietuvių Bendruomenės pirmininkas.

1950 metais, atvykęs Amerikon, Stoughtone prie Bostono, mokytojavo šeštadieninėje lituanistikos mokykloje, kurią įkūrė

Susitikimas Chicagos Tautiniuose Namuose: K. Milkovaitis, buv. Vliko pirm. dr. K. Valiūnas, teis. A. Budreckas.

A meeting in Chicago's Lithuanian National Home: K. Milkovaitis, fromer VLIK president Dr. K. Valiunas, and former judge A. Budreckas.

Po R. Kalantos paminklo pašventinimo. Iš kairės: kun. J. Borevičius muz. O. Mikulskienė, muz. komp. A. Mikulskis, paminklo autorius skulpt. R. Mozoliauskas, Lietuvos gen. kons. J. Daužvardienė, K. Milkovaitis. Foto C. Genutis

The consecration of the monument to Romas Kalanta. From left: Rev. J. Borevicius; O. Mikulskis; Composer A. Mikulskis; the monument's sculptor, R. Mozoliauskas; Lithuanian Consul-General J. Dauzvardis; K. Milkovaitis.

kun. Mykolas Vembrė. Netrukus jis persikėlė Chicagon. Studijuoja. Pasirenka naują naujam gyvenimui profesiją: lanko ir baigia plastikos technikų projektuotojų mokyklą. Ketverius metus, vakarais, jis studijuoja Allied institute pramonės mechanikos šaką — tool engineering. Įstojęs į Chicagos pedagoginį lituanistikos institutą, priverstas nutraukti studijas dėl laiko stokos.

Dirbęs plastikos srities techniku projektuotoju ir pasiekęs statistinės gaminių kontrolės (statistical quality control) skyriaus vedėjo postą, Karolis Milkovaitis išėjo į pensiją.

Jo nuolatinės studijos Amerikoje, jo profesinis curriculum vitae, buvo nuolatinė, neatlaidi kova dėl profesinio kvalifikuotumo, dėl tarnybinės padėties Naujajame Kontinente.

Šeimos židiny

Kaune, 1941 metais Karolis Milkovaitis vedė palangiškę Eleną Zobelytę. Milkovaičiai turi vienturtę dukterį Margaritą, buv. skautų veikėją ir vieną pirmųjų baigusią Chicagos Aukštesniąją lituanistikos mokyklą. Ji yra bakteriologė. Ištekėjusi už Wayne Gorskio , matematiko ir ekonomisto, Zerox kompanijos centrinės įstaigos skyriaus vedėjo, ji kartu su šeima gyvena Kalifornijoje (Anaheim Hills). Augina Milkovaičiams 4 anūkus: dvi mergaites ir du berniukus. Bebaigią aukštesniąją mokyklą, vyresnieji rengiasi universitetui.

Lietuviškoje spaudoje

Šalia kovos dėl profesinių laimėjimų, Karolis Milkovaitis dalyvavo lietuviškoje spaudoje. Vokietijoje jis bendradarbiavo kuone visuose to sunkaus laikotarpio lietuvių spaudiniuose. "Mūsų kelv" su dr. K. Sruoga (K. Veržiku) ir Gediminu Galva-Galvanausku — pakaitomis — vedė politinės apžvalgos skiltį. Amerikoje K. Milkovaitis rašo "Draugui", "Darbininkui", "Dirvai", "Kariui" ir kt. Pirmasis jo rašinys pasirodė Marijampolės "Suvalkietyje" 1932 m. Tuo septyniolikametis jaunuolis buvo laimėtas lietuviškai spaudai ir lietuviškai veiklai. Šie, 1982-ji, metai yra jo bendradarbiavimo spaudoje auksinio jubiliejaus metai! Savo rašinius jis pasirašė ar pasirašo slapyvardžiais bei inicialais: Sūduvos Julius, K. Pušinis, K. Mlkv., K. M. Jis yra ilgametis Lietuvių žurnalistų sąjungos narys.

Posūkis į Parnasą

Visuomeninių ir profesinių pareigų našta, įtemptas darbas, neretai priverčia visuomenės darbuotoją ieškoti atvangos griežtai asmeniškame, kūrybiniame pasaulyje. Tapyba, muzika, beletristika neretai patraukia ir pateikina savo skirtingumu, naujove, teikia atvangą. Kūrybinio įkvėpimo vaisiai rodo talentą, jie našūs laimėjimai.

Aistringas beletristikos skaitytojas Karolis Milkovaitis yra poetas. Jo eilių randama. periodikoje. Netrukus jis išleidžia savo poezijos rinkinį. Jo eilėdara įdomi, gaivi, versatiliška. Tematikoje skamba politoninių nuotaikų akordas. Pagauna saikingas artėjimas prie svarstymų: žmogus ieško savyje žmogaus, žmogus egzistencijos sūkury. Sava yra religinė tema. Humanizmas esąs žmogui nutviekstas takas eiti ir siektis...

Karolis Milkovaitis identiškas ir anglų kalbos eilėse. Šiame žurnalo numeryje įdėta jo poezijos lietuvių ir anglų kalbomis. Pažymėtinas jo temos kondensuotumas ir lyrizmas liečiant epinį eilėraščio elementą.

Romanas "Žvaigždės juodame nakties danguje" ruošiamas spaudai.

Šių nekasdieniškų interesų fone jis susitinka su didžiulės organizacijos vadovavimo rūpesčiais, su asmeniškos karjeros problemomis. Poetiniai ieškojimai ir mąstymai apie filosofines abstraktybes praturtina jo, visuomenininko, kasdienybę.

Šią fragmentinę Karolio Milkovaičio gyvenimo apybraižą tinka papildyti pokalbiu su juo.

POKALBIS SU K. MILKOVAIČIU

—Pirmininke, nuo kada teko surišti savo gyvenimą su šauliška idėja ir kaip vertinate tos idėjos reiškimąsi mūsų visuomenės gyvenime?

— Lietuvos šaulių sąjungon įstojau 1938 metais, baigęs karo tarnybą. Bendrame mūsų visuomenės gyvenime šauliškoji idėja plačiai žinoma ir palankiai vertinama, ji priimama visokių pažiūrų žmonių.

— Ar šauliškoji idėja nevaržo asmens individualumo savo kategoriškais nuostatais?

— Visuomenės santykiai su šauliais yra geri. Tai patvirtina nuolatinis tarporganizacinis bendravimas. Šauliai populiarūs. Jie kviečiami talkinti įvairioms šventėms, minėjimams, kultūriniams renginiams. Šauliai dažnai priklauso kelioms organizacijoms. Tokiu būdu tarpusavis bendravimas yra neišvengiamas, natūralus ir sveikintinas. Faktas, kad Šaulių sąjunga yra visuomenės pozityviai vertinama, patvirtinimas: Šaulių sąjungon įstoja naujų narių ir kuriasi nauji daliniai. Vien tiktai praeitais metais Sąjunga paaugo dviem naujais daliniais, kurie įkurti tolimojoje Australijoje. Šiuo metu Šaulių sąjunga yra viena nariais gausiausių išeivijos organizacijų.

Laimėjimai kultūrinio darbo fronte

— Pirmininke, juk Šaulių sąjungos veikimo būdai gerokai skirtingi nuo veiklos Nepriklausomoje Lietuvoje. Kaip išeivijoje Sąjunga susitinka su naujomis sąlygomis, su bendra, kultūrine, veikla? Kaip tai konkrečiai atrodo?

— Šaulių sąjungos įnašas bendroje mūsų visuomenės kultūrinėje veikloje yra didelis. Juk savo veiklos pagrinde Šaulių sąjunga buvo ir tebėra dvilypė organizacija: karinė ir kultūrinė. Negalėdama šiuo metu ginklu priešintis okupantui, Šaulių sąjunga išvystė plačią kultūrinę veiklą.

Kun. J. Borevičiaus pagerbimo proga Chicagos Jaunimo Centre. Iš kairės: dr. V. Vygantas, kun. J. Borevičius, Lietuvos gen. kons. J. Daužvardienė, K. Milkovaitis, kun. B. Markaitis.

Honoring Rev. J. Borevicius at the Chicago Youth Center are, from left: Dr. V. Vygantas, Rev. J. Borevicius [honoree], Lithuanian Consul-General J. Dauzvardis, K. Milkovaitis, Rev. B. Markaitis.

Neminint ankstesnių leidinių, ką išleido centro valdyba ir kai kurie pajėgesni sąjungos daliniai, pastarųjų 5-6 metų laikotarpyje išleista visa eilė vertingų knygų. Tai dr. Kosto Jurgėlos stambus anglų kalba veikalas "Lithuania: the Outpost of Freedom", kun. dr. J. Prunskio "Lietuva bolševikų okupacijoje" ir A. Kairio romano "Po Damoklo kardu" antroji dalis. Netrukus pasirodys vertimais anglų kalbon kun. dr. J. Prunskio "Bėgome nuo teroro" ir J. Gliaudos "Agonija". Dar: E. Juciūtės "Pėdos mirties zonoje", dr. A. Budreckio monografija "DLK Algirdas", M. Mėlienės "Kryželiai Arktikoje". Netrukus bus išleista kun. dr. J. Prunskio knyga apie okupanto nužudytus šaulius. Su daline šaulių parama išleista dr. G. Valančiaus "Žemaičių Didysis". Išleista 11 knygų. Be to, jau išleista arba numatyta išleisti eilė smulkesnių leidinių.

Kasmet rengiami įvairiose vietose kultūriniai suvažiavimai su paskaitomis, filmais, diskusijomis kultūros temomis, vaidinimais. Šaulių sąjungos daliniuose veikia dainos, meno, vaidybos, sporto būreliai. Savo aukomis Šaulių sąjunga remia kitų organizacijų veikimą, spaudą, radiją. Kaip nuolatinis priedas "Kario" žurnale yra Šaulių sąjungos tremtyje organas "Tremties Trimitas". Organizuojami straipsnio konkursai. Periodinėje spaudoje nuolatos matyti korespondencijų iš šaulių veiklos.

Vakarienėje po Alto suvažiavimo. Iš kairės: D. Bobelienė, kun. A. Zakarauskas, kun. dr. J. Prunskis, K. Milkovaitis, prof. dr. J. Genys, V. Genienė (pulk. K. Genio našlė).

At a dinner after the ALT convention. From left: D. Bobelis, Rev. A. Zakarauskas, Rev. Dr. J. Prunskis, K. Milkovaitis, Prof. Dr. J. Genys, V. Genys [Col. K. Genys' widow].

Plati yra šaulių visuomeninės ir kultūrinės veiklos kronika, kuri plinta iš po nuosavos pastogės.

Mano rūpesčiu prieš keletą metų Chicagoje pastatytas didingas paminklas su įrašu "Romui Kalantai ir visiems žuvusiems už Lietuvos laisvę kovoje prieš raudonąjį tironą". Šis paminklas amžiais bylos praeiviui apie lietuvio panieką raudonajam okupantui.

Apie šauliškos ideologijos esmę

— Šaulių statute pabrėžiamas drausmingumo principas. Ar nėra modernioje visuomenėje kliūčių susitinkant su šaulių organizuotumo struktūra, nes, kartais, griežto individualumo sąvokos gali drausmingumo principui prieštarauti?

— Negatyvūs modernios visuomenės skersvėjai protarpiais užpučia ir paliečia net drausmingiausią organizaciją. Pasitaiko jų ir šaulių tarpe. Bet mes, šauliai, turime būdą atskirti pelus nuo grūdų. Tai yra mūsų stipri tautišku patriotizmu persunkta šauliškoji ideologija. Jai išlaikyti tinkamoje aukštumoje ji privaloma visiems sąjungos nariams. Niekas nėra verčiamas į Šaulių sąjungą įstoti, bet kas, įstojęs, nenori ar negali tos ideologijos bei drausmės dėsniams paklusti, žinoma, negali pasilikti šaulių eilėse.

Žvilgsnis į išeivijos ateitį

— Kaip Jums atrodo išeiviškoji ateitis? Ar ilgam laikui visuomenė išliks veiksminga ir atspari gyvenimo svetur smūgiams?

— Išeivija yra tautos kamieno atskala. Kiekviena atskala, ypač mažai tautai, yra žalinga. Bet... esu optimistas. Praeitį panagrinėję pamatysime, kad išeivijos ateitis glūdi kiekvieno lietuvio išeivio šeimoje. Kol šeimoje bus kalbama, dainuojama ir skaitoma lietuviškai, kol vaikai bus leidžiami į lietuviškas, kad ir į šeštadienines mokyklas, kol bus meldžiamasi lietuviškose bažnyčiose ir aktyviai jungsimės į lietuvių tautines bei kultūrines organizacijas, tol išsilaikys išeivija nenutautusi. Tokiu būdu išsilaikė pirmieji ateiviai, atsiradę Amerikoje praeito šimtmečio pabaigoje, ir kiek vėliau. Taip išsilaikė per kone du tūkstančius metų po visą pasaulį išsklaidyta žydų tauta. O atsiminus, kad mūsų tauta išsilaikė sunkiausioje priespaudoje po paskutinio valstybės padalinimo net savo spausdinto žodžio netekusi, esu nuomonės, kad išeivijos ateitis nėra beviltiška, kad mes išsilaikysime. Ta viltį stiprina smarkiai pagreitėjusi nūdienė politinė raida, kurios vystymosi tempas mums yra naudingas o okupantui žalingas.

Gen. prof. S. Dirmantui pagerbti iškilmių rengimo komitetas. Iš kairės: V. Peseckas, pulk. J. Švedas, pulk. K. Dabulevičius, A. Rūgytė, sukaktuvininkas gen. S. Dirmantas, M. Babickienė, K. Milkovaitis, J. Gaižutis.

The committee to organize ceremonies honoring General and Prof. S. Dirmantas. From left: V. Peseckas, Col. J. Svedas, Col. K. Dabulevicius, A. Rugis, Gen. S. Dirmantas, M. Babickas, K. Milkovaitis, J. Gaizutis.

Asmeniškai

— Ar pareigos jausmas, ar pasitenkinimo jausmas vykdant tautinę pareigą įgalina Jus laiko liūto dalį atimti iš savo asmeniško gyvenimo ir skirti visuomenei?

— Į visuomeninę veiklą turiu įgimtą polinkį, bet niekad nesiveržiau į jokias pareigas, nes visuomet yra asmenų, kurie tų pareigų nori gal kiek skirtingais, savais, motyvais. Bet kartą kokias pareigas pasiėmęs, dirbu rimtai, nuoširdžiai ir tiksliai. Ačiū už dėmesį.

"Lietuvių Dienų" vardu dėkoju Šaulių sąjungos tremtyje centro valdybos pirmininkui Karoliui Milkovaičiui už pasikalbėjimą, kuris paryškina šaulių organizacijos reikšmę lietuvių visuomenėje.

J. Gliauda

Trys Šaulių Sąjungos pirmininkai: iš kairės — buv. pirm. V. Tamošiūnas, dabartinis pirm. K. Milkovaitis, buv. pirm. V. Išganaitis.

Three presidents of the Lithuanian National Guard in Exile. From the left: V. Tamosiunas, current president K. Milkovaitis, V. Isganaitis.

KAROLIO MILKOVAIČIO

POEZIJA

Rožė

Pavasariu laukai žaliavo,
Medum kvepėjo pašilys.
Vėl rožės žiedą atnašavo
Darželio vidurys.

Jos taurę bus aušra paliejus
Ir lašas lyg nutiškęs čia,
O gal darže žvaigždė Betliejaus
Sušvitusi nakčia . .

Palietęs žiūriu į jos žiedą,
Stebiuos — kiek rožėj paslapties!
Ir ašara rasos nurieda,
Pasiekusi gelmes širdies.

Ir aš matau, kad man suprasti
Kūrėjo mintį nevalia,
Bet jis man leidžia jį paliesti
Slaptinga jos žiedų galia.

Įbridęs į lašą rasos

Įbridęs į lašą rasos, kaip į jūrą,
Skalauju kančias, Dievo šypsnį išvydes,–
Ant lūpų malda, o krūtinėj jaučiuos,
Tartum jūrą laše tyro perlo sukūręs.
Ir kančios subiro į Kūdikio delną,
Ir kryžiai nukrito ant Viešpaties kūno,
Bet graužia druska jo žaizdų, nes many—
Dar polėkiai tūno sūnaus palaidūno . . .

Nuplapuksime į Lietuvą

O leisk man palydėt tave,
Baltasai debesie,
Priglausk, priglausk savo laive
Ir, žeme, tau sudie!

Žvaigždynų jūrom plauksime.
Lankysime šalis,
Į kalnus atsiremsime,
Kai slėny lietus lis.

Nuplauksime į Lietuvą
Išlaisvinti tautos.
Grandis — šalin į sietuvą
Giliausią, vardan tos . . .

Sugrįšime, kai toliai kvies,
Kai linksmins vieversys.
Kai žemėj visur saulė švies,
Liks vienas debesys.

Meno galerijoje

Mirksėjo nakties begalybėj Centauras
Minervos stabam.
Nuskendęs ant sienos riebus bakalauras
Rėme sklidinam.

Netrykšta šaltinis po kojų Pegaso,
Tik žudo vergai.
Nevertas Van Gogh, nė teptuko Picasso,
Du žviegia žirgai.

Subėgus minia klausos Bacho kantatų,
Kai raibsta diena.
Vienakių beveidžių jūreivių piratų
Daugybė viena.

Nulyto peisažo dumblyne įklimpus
Rytojaus giedra.
Štai veda vasalas dievus į Olimpą,
Kitimo raida.

Jei rėmuos ant sienos kabotų Čiurlionis,
Dievų drožeiva —
Atgytų, kaip jaunas, dievaitis Adonis,
Širdy Lietuva.

Kai pabudau

Kai pabudau,
Ramybė smaigė pilnaties kardus
Į nokstančią žvaigždėtą naktį.
Mėnulio žvilgsnis švyturiais apskriejo
Žemės mirštančią bedugnę,
Kur stabai nakties
Pakūrė laiko dagtį.

Daina plaštakės, žiede įdainuota,
Aukurų švenčiausiojom liepsnom atvirpa
Mirdama su gaidgysčių rausvaisiais vėjais.
Bet šlaituos kalnų perkūno deivės dar ne-
Tad negrįžk, diena, / būta,
Teskrieja vėl naktis per jūras
Su dainuojančiais audrų orfėjais.

Koks dangus barstus

Audros furija nužlego
Aitvarų keliais.
Laumės juosta, išsiprausus,
Čia nenusileis.

Nučiurleno žemės grimas
Į gelmių karstus,
Netikėtai sužinojęs,
Koks dangus barstus.

Vasaros rytas sodžiuje

Šienu pakvipo rūtų daržas —
Už medžių gula pradalgių takai.
Prie lango išsivilkęs beržas,
Po juo — pakelti tulpių kielikai.

Svajus atgijęs kaimo rytas.
Kur buvo žvaigždės — ten dangus.
Ganykloj dobilas rasa aplytas,
O dalgio pustas — toks žvangus!

Sode paraudę vyšnios noksta,
Griežlės daina atsklinda iš toli.
Piemens botago šūvis sprogsta,
Kiek užmatai — laukai žali, žali . . .

Atradimo valanda

Rymoju sodely ant kresno suolelio . . .
Agrasto šakelė greta baltu žiedu pamoja.
Virš krūmo gulstinės drugelis, lyg būtų
Tingom nuplasnoja / apstulbęs,
Ir gulęs ant sparno — lyg karo lakūnas,
Nukrinta už krūmo darželin . . .
"Prince Albert" dūmelio kvapnus aroma-
/ tas

Ramina tingiai plūduriuojančią mintį.
O akys, kiek svaigios, minkštai nusileidžia
Į vizijoj gyvą praeities kasdienyną . . .
Įkvėpęs vėl dūmų kvapnaus aromato,
Keliauju keliautais jaunystės keliais
Ir plaukiu žaliuos praeities vandenynuos...
Gera!
Smagu parymoti ilgesingoje godoje . . .
Taip malonu pabūti praeities
Atradimo valandoje.

Viktoras Šimaitis

A R A S

Kalnai ten dainavo, upeliai klegėjo
Šaly, kurioje aš gimiau,
Pušelės, kaip rūtos, lingavo nuo vėjo
Ir kilo aukščiau, vis aukščiau . . .

Kaip būdavo gera po liepom šakotom
Pavargusią galvą priglaust,
Ar rytą auksinį palaukėm rasotom
Nubrist ligi žydro dangaus . . .

Ir šiandien tie patys kalneliai dainuoja
Ir šiandien ten giedra, šviesu . . .
Tie patys upeliai, šilai, uogienojai,
Tik aš nebe ten jau esu!
Pašautas, kaip paukštis, kaip sužeistas aras
Po svetimą kraštą plakuos
Ir vieno tetrokštu, o Viešpatie geras,
Numirt bent gimtinės laukuos!..

P. S. — Šis eilėraštis buvo išspausdintas Lietuvoj 1938 m. "Darbininke". Vėliau virtęs daina. Tiksliausiai panaudotas kun. V. Gorino plokštelėje. Kitur įvairiai kaitaliotas, priskirtas net kitiems autoriams. Aš norėčiau, kad ateityje būtų vartojama ši redakcija.
1982, sausio mėn. *V. Šimaitis*

VYSK. JONAS V. BULAITIS

Šių metų sausio 6 d., Trijų Karalių šventėje, Šv. Petro Bazilikoj, Romoj, Popiežius Jonas Paulius II-sis įšventino vyskupu prelatą Joną Vytautą Bulaitį, kuris paskirtas tituliniu Naronos arkivyskupu ir pro-nuncijum Centrinės Afrikos Respublikoj bei Brazzaville, Konge, ir taip pat apaštaliniu delegatu Chade, Afrikoj.

Iškilmėse dalyvavo naujojo arkivyskupo motina bei 40 Bulaičių šeimos narių iš Anglijos ir Jungtinių Valstybių; jų tarpe buvo Juozas Boley-Bulevičius, pusbrolis iš New Yorko, ir pusseserė Elena Gagienė iš New Milford, New Jersey.

Arkivyskupą Bulaitį konsekravo drauge su aštuoniais kitais vyskupais iš viso pasaulio. Bazilikoje dalyvavo keletas kardinolų, daugelis vyskupų, jų tarpe J. E. vyskupas Antanas Deksnys, vyskupas Povilas Marcinkus. Taip pat dalyvavo prel. Audrys Bačkis, prel. Ladas Tulaba, eilė kitų lietuvių kunigų, gyvenančių Romoj. Iš Vokietijos atvyko kun. Vaclovas Šarka, iš Anglijos T. Jonas Sakevičius, MIC, iš Šveicarijos kun. Norbertas Vogtas, iš JAV kun. Vyt. Memėnas, prel. Vytautas Balčiūnas ir kiti.

Per iškilmes giedojo popiežiškas Sistinos Choras, procesijai vadovavo kryžių nešdamas lietuvis klierikas Putrimas, kilęs iš Toronto, dabar gyvenąs Šv. Kazimiero Kolegijoj, Romoje. Šv. Tėvas savo pamoksle pabrėžė arkivyskupo Bulaičio lietuvišką kilmę.

Po iškilmių Bazilikoj Popiežius asmeniškai pasveikino kiekvieną Bulaičių šeimos narį. Šia proga Juozas Bulevičius lietuviškai padėkojo Šventajam Tėvui už jo susirūpinimą Lietuva.

Pietų metu Villa Lituana viešbutyje, Šv. Kazimiero Kolegijos rektoriui prel. Tulabai šeimininkaujant, tarpe kitų sveikinimų, prel. Balčiūnas pasveikino naują arkivyskupą Amerikos katalikų bei Kunigų Vienybės vardu. Kun. Kazimieras Pugevičius, Religinės Šalpos vedėjas, sveikino Vienybės vardu ir įteikė dovaną nuo Lietuvos tikinčiųjų.

Naujojo arkivyskupo tėvas gimė Lietuvoje, emigravo į Angliją dar prieš I-mąjį Pasaulinį Karą; motina — Škotijoj gimusi lietuvaitė. Tėvas jau miręs, tačiau motina gyva ir veikli. Būsimasis arkivyskupas gimė Londone, 1933 m. birželio 26 d., septintasis iš vienuolikos vaikų. Naujagimį pakrikštijo marijonas Tėvas Juozas Vaišnora, kuris irgi dalyvavo arkivyskupo šventinime.

Bulaičių šeima namie kalbėdavo ir dabar kalba gražiai lietuviškai. Tėvas buvo "kriaučius", turėjo savo siuvyklą ir 33 metus buvo Londone lietuvių parapijos komiteto pirmininkas. Jonukas kas dieną tarnaudavo Mišioms anglų parapijoj, o sekmadieniais šeima keliaudavo pusę valandos autobusu į lietuvių Šv. Kazimiero bažnyčią. II-jo Pasaulinio Karo metu Jonukas, atskirtas nuo tėvelių, primiršo lietuvių kalbą, tačiau vėliau vėl prisiminė ir šiandieną arkivyskupas Bulaitis laisvai kalba lietuviškai.

Baigęs Jėzuitų kolegiją Londone, Jonas Bulaitis pajuto pašaukimą į kunigus. Nenorėdamas apsunkinti šeimos, porą metų sau vienas svarstė pašaukimo klausimą. Tačiau, kai pagaliau prasitarė motinai, ši neabejodama pritarė jaunuolio norui stot į kunigų seminariją.

Bulaičiai po II-jo karo siuntinėdavo siuntinius lietuviams tremtiniams Vokietijos lageriuose. Tokiu būdu susipažino su kun. Justinu Steponaičiu, kuris šiandieną klebonauja Athol, Mass., lietuvių parapijoj. Kun. Steponavičius patarė devyniolikos metų jaunuoliui stot į Š Kazimiero Kolegiją Romoj. Jonas Vytautas Bulevičius tapo pirmuoju ne Lietuvoj gimusiu Šv. Kazimiero Kolegijos auklėtiniu.

Romoj Bulaitis studijavo Gregoriano universitete ir Laterano universitete. Kunigu įšventintas 1958 m. vasario 2 d. Liepos mėn. jaunasis kunigas išvyko į Ameriką. Tada lietuviškai kalbančių kunigų šiame krašte didelio pareikalavimo nebūta. Kun. Bulaičiui teko metus tarnauti įvairiose kitataučių parapijose Amsterdame. Bet vis susirasdavo lietuvių.

1959 metais kun. Bulaitis grįžo į Romą, pakviestas stoti į Pontifikacinę Eklesiastinę Akademiją. 1963 m. įsigijo Bažnytinės Teisės Daktaratą.

Paskirtas Šv. Sosto diplomatijos tarnybon, kun. Bulaitis tarnavo Korėjoje, kur jis parūpino Sibiro maldaknygės vertimą korėjiečių kalbon; vėliau darbavosi Čilėje, Panamoje, Kenijoje. Nuo 1978 metų prel. Bulaitis tarnauja apaštališkoje nunciatūroje Sudane, kur, sako, buvę sunkiausia.

Arkivyskupui Bulaičiui faktinai tenka dvi atsakingos pareigos: pronuncijaus — Sudanui, kuris apima pusantro Europos dydžio plotą, ir antra — Apaštališkojo delegato pareigos Brazzavillėje, Conge.

Trys arkivyskupo Bulaičio sesutės - mokytojos; ketvirta , buvusi mokyklos vedėja, nesenai mirė; viena sesutė vienuolė, Ses. Kazimiera, naujokių magistrė angliškam vienuolyne Jamaikos saloje. *(Lietuvių Informacijos Centras, Brooklyn, N. Y.).*

Naujai įšventintas arkivyskupas Jonas Bulaitis su motina, Ona Bulaitiene, sesute (vienuole) Ses. Kazimiera, broliais (iš k.) Vincu, Jonu, Leonardu, Juozu, Petru, Viktoru ir seserim: Diana (šviesiais plaukais) ir Kristina.

Newly ordained Archbishop Jonas Bulaitis with his mother, Ona Bulaitis, surrounded by his brothers and sisters. To his right, Vincas, to his mother's left, Sister Kazimiera and Diana. In back row: Jonas, Leonardas, Juozas, Petras, Viktoras, and Kristina.

Lietuvos operos solistės Vincės Jonuškaitės gimtadienio proga

Lietuvos iškiliausiai operos solistei Vincei Jonuškaitei š. m. sausio 22 dieną suėjo 80 metų. Tai jau tas amžius, kad ir moterys nebeslepia savo metų. Šio brandaus gimtadienio proga Los Angeles rašytojai, visa LRD valdyba, aplankė Santa Barbaroj gyvenančią Vincę Jonuškaitę Zaunienę Leskaitienę, visų kaliforniečių lietuvių labai gerbiamą ir mylimą.

Šeštadienis ir sekmadienis buvo saulėtos, vidutinio šiltumo dienos. Vincę radome geriausioj nuotaikoj, jautrią ir laimingą, nes jau lankė ją lietuviai kaimynai ir iš tolimesnių Kalifornijos vietų atvažiavę. Kaip tik tą popietę ją pagerbė savo vizitu Lietuvos generalinis konsulas Vytautas Čekanauskas su ponia.

Rašytojai ir kiti Vincės draugai (Prano Lemberto našlė Monika, Kl. Galiūnas) pasirūpino, kad šis vizitas pas solistę būtų garsinėj filmoj užfiksuotas. Filmavimo metu Vincei Jonuškaitei buvo išreikšti linkėjimai, pasidomėta jos solistine karjera ir jos gausiu liaudies meno, ypač audinių, rinkiniu.

Bronys Raila:

— Sveikiname Tavo auksinio amžiaus ir vertingų nuopelnų proga; ir ne vieni mes, o milijonai lietuvių!

Vincė Jonuškaitė — solistė, Lietuvos Valst Operos primadona, lietuvių liaudies dainų bei tautodailės puoselėtoja

Primadonna-soloist Vince Jonuskaite, worldwide exponent of Lithuanian folk songs and culture.

Tu "kaip paukštytė — laisva, sparnuota", atskridai prie Ramiojo Vandenyno, kur palmės siūbuoja, taip toli nuo Lietuvos, kurios ilgesį kadaise aprašė Adomas Mickevičius.

Sveikiname! Būk ilgus metus tokia pat stipri ir skaidri!

Vincė Jonuškaitė:

— Ačiū už gerus linkėjimus!

Bernardas Brazdžionis:

— Kada, miela Vince, pradėjot susidurti su scena ir teatru?

Vincė Jonuškaitė:

— Nuo mažų dienų! Subačiuj vaidinau "Genovaitėj" (berniuko rolę), tada — "Birutėj", o paskui — jau opera...

Pranas Visvydas:

— Kas Jus paveikė, kad pasirinkote operą, o ne teatrą?

Vincė Jonuškaitė:

— Po pirmosios "Birutės" Naujalis įstūmė! Jau Voroneže pradėjau dainuoti, o paskui draugai nedavė ramybės: dainuok! Važiuok studijuoti. Roma, Berlynas, koncertai... O paskui ir opera...

Alė Rūta:

— Kada ir kaip pradėjote operos solistės kelią Kauno teatre?

Vincė Jonuškaitė:

— Debiutavau 1925 metų žiemą Polinos vaidmeniu "Pikų Damoj", taip ir pradėjau... Buvau pertraukusi tą darbą dėl studijų Milane, bet grįžusi — ir vėl.

O, žinoma, pati pradžia Kauno teatre buvo 1919 metais — "Birutė". .

Pranas Visvydas:

— Koks vaidmuo buvo arčiausiai širdies?

Vincė Jonuškaitė:

— Mėgau kiekvieną! Įsijausdavau, net pamildavau savo vaidmenį... Bet... gal arčiausiai mano dvasinės nuotaikos buvo "Mignon".

Bronys Raila:

— Kaip gyvenimo keliai nukrypo į Santa Barbarą, Kalifornijoj?

Vincė Jonuškaitė:

— Su lietuviška daina teko daug keliauti po pasaulį; ypač, kai mano vyras Dovas Zaunius, Lietuvos Užsienio Reikalų ministeris, labai skatino ir padėjo, — kad lietuviška daina paplistų.

O į Santa Barbara atkeliavau po antrojo vyro — Leskaičio — mirties New Yorke. Čia gyveno mano vyresnė sesutė, kuri ilgai sirgo, o paskui ir mirė; ja belankydama pripratau prie Kalifornijos, —

Sol. Vincė Jonuškaitė Carmen rolėj ("Carmen" operoj) nepriklausomos Lietuvos Valstybinėj Operoj Kaune.

Vince Jonuskaite as "Carmen" in a production by the State Opera in Kaunas, during the years of independence.

taip ir pasilikau gražiame Santa Barbara mieste.

Alė Rūta:

— Žinom, kad Jūs garsi ne vien kaip solistė, bet ir kaip visuomenės veikėja. Kada ir kaip teko į tą veiklą įsitraukti?

Vincė Jonuškaitė:

— Nuo Subačiaus - Voronežo iki New Yorko! Netoli Subačiaus teko mokytojauti, padėti kariams savanoriams. Voroneže teko lankyti lietuvius politinius kalinius. Dirbau labdaros ir politiniuose darbuose... Kai tapau soliste, kun. Krupavičius pasakė: "Gaila, netekau moters - veikėjos politikės!" New Yorke teko daug dirbti Moterų Sąjungoje.

Bronys Raila:

— Visi mes linkime, Vince, daug saulėtų metų Santa Barbaroje!

Sekmadienį kaimynas Klemensas Galiūnas savo puikioje rezidencijoje iškėlė solistei sukaktuvininkei šaunias vaišes, kuriose dalyvavo Lietuvių Rašytojų Draugijos valdybos nariai, Los Angeles šeštadieninės mokyklos vedėjas Vladas Pažiūra su žmona dailininke Alfa ir keletas vietos lietuvių, solistės gerbėjų. (*A. R.*)

LIETUVIŲ MOTERŲ KLUBŲ FEDERACIJOS SUVAŽIAVIMAS

1981 m. spalio 24 d. Kultūros Židinyje, Brooklyn, N. Y., vyko LMKF suvažiavimas. Suvažiavimo atstovės gausiai dalyvavo šventose Mišiose, kurias atnašavo T. L. Andriekus. Maldose buvo prisiminta a. a. Sofija Jasaitienė, viena LMKF steigėjų, mirusi prieš pat šį suvažiavimą.

Posėdžio metu LMKF pirm. Margarita Samatienė padarė išsamų pranešimą apie savo pirmininkavimo kadencijos veiklą nuo 1978 iki 1981 m. M. Samatienė, kasmet dalyvaudama tarptautinėse General Federation of Women's Clubs konvencijose, yra pravedusi tris LMKF rezoliucijas, būtent, 1979 m. ji apgynė LKMF-jos rezoliuciją, siūlančią, kad tarptautinė moterų konvencija remtų Amerikos kongreso įkurtos Europos saugumo ir kooperavimo komisijos pastangas, 1979 metų Nobelio Taikos premiją skirti Helsinkio grupių nariams, veikiantiems sovietų pavergtuose kraštuose. 1980 m. M. Samatienė pasiūlė LMKF-jos rezoliuciją, remiančią Amerikos olimpijadą. 1981 m. M. Samatienė pravedė rezoliuciją, siūlančią paremti Helsinkio prezidento siūlymą boikotuoti Maskvos grupės keturių narių nominavimą 1981 metų Nobelio Taikos premijai gauti. Tų keturių narių skaičiuje yra lietuvis sąžinės kalinys Viktoras Petkus.

LMKF yra pilnateisė GFWC narė. Per 30 metų LMKF-jos pirmininkės ar jų įgaliotinės dalyvauja šios tarptautinės moterų organizacijos konvencijose ir ten liudija apie neteisėtą Lietuvos okupaciją, apie žmogaus teisių pažeidimus, ieško paramos Lietuvos laisvinimo veiklai. Jau dvi lietuvaitės — a. a. L. Bieliukienė ir G. Žilionienė buvo pakviestos į GFWC organizacijos valdybą net keletai kadencijų. G. Žilionienė šiuo metu eina GFWC atstovės pareigas Jungtinėse Tautose.

LMKF suvažiavime buvo padaryta keliolika nutarimų, liečiančių šią moterų organizaciją. Jų tarpe buvo nutarimas, liečiąs Amerikos krikščionių gyvenimą: nutarta pasiųsti protesto raštą Federal Communication komisijai prieš ateistės M. Murray O'Hair pastangas panaikinti evangelijos skelbimą radijo ir televizijos bangomis.

Suvažiavimas baigtas iškilminga akademija ir vakariene. Tėvas L. Andriekus skaitė invokaciją, žodžiu sveikino Lietuvos generalinis konsulas A. Simutis, J. Simutienė, Soc. Lietuvių Moterų Šalpos dr-jos pirm. O. Baužienė, atvykusi net iš Australijos, Pasaulio Lietuvių Katalikių Organizacijų Sąjungos pirm. dr. A. Janičienė, Pabaltijo Moterų Tarybos vardu K. Ozolinš, V. Šakalys. Buvo daug sveikinimų raštu.

I. Banaitienė

At the October 4, 1981 convention, the Lithuanian Women's Clubs' Federation elected its administrative board for the next three years. Seated, from left: M. Noreika, president; V. Cecetis, vice-president; K. Kulpis, secretary; S. Valkutis, member; G. Treimanis, treasurer; V. Sutkuvis, member. Standing, from left: S. Jurskus, vice-president and chairman of the Human Rights Commission; M. Zukauskas, functionary for public events; M. Klivickis, functionary for public events; A. Pintsch, representative to the Baltic Women's Council; R. Raubertas, member of the Human Rights Commission.

1981 m. spalio 24 d. LMKF suvažiavime išrinkta nauja Lietuvių Moterų Klubų Federacijos valdyba trejų metų kadencijai. Iš kairės (sėdi): M. Noreikienė, pirm., V. Čečetienė, vicepirm., G. Kulpienė, sekr., S. Vaikutienė, narė, G. Treimanienė, ižd., V. Sutkuvienė, narė; stovi: S. Jurskytė, vicep., ir žmogaus teisių komisijos pirm., M. Žukauskienė, visuomeniniams reikalams pareigūnė, M. Klivečkienė, visuom. reik. pareigūnė, A. Fintsch, atstovė Pabaltijo Moterų taryboje, R. Raubertaitė, žmogaus teisių komisijos narė. Foto L. Tamošaičio

VASARIO ŠEŠIOLIKTOJI LIETUVOS ATSTOVYBĖJE

Šių metų Vasario 16 Dieną Lietuvos atstovas ir ponia Ona Bačkienė surengė priėmimą pasiuntinybėje Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo sukakčiai paminėti.

Priėmiman, pareikšdami sveikinimus Vasario 16 Dienos proga, atsilankė apie 120 svečių. Jų tarpe buvo pareigūnų iš Valstybės Departamento, būtent: Valstybės Sekretoriaus Asistentas Žmogaus Teisių ir Humanitariniams Reikalams p. Elliot Abrams, jo pavaduotojas p. Peter P. Sarros su žmona, jų skyriaus pareigūnas p. Rugh Simon, Rytų Europos skyriaus direktorius p. John R. Davis su žmona, protokolo šefo padėjėjas p. Richard Gookin su žmona, p. p. Heinaru, buvęs Rytų Europos skyriaus direktorius bei buvę Baltijos valstybių skyriaus vedėjai su žmonomis.

Iš diplomatinio korpuso dalyvavo Apaštališkasis Delegatas arkivysk. Pio Laghi, Delegatūros patarėjas Msgr. G. Leanza, Camerūno ambasadorius, Latvijos atstovas ir žmona Dinbergs bei kitų ambasadų pareigūnai.

Iš Baltųjų Rūmų atsilankė priemiman p. Jack Burgess, specialus Prezidento asistentas ryšiams su visuomene.

Amerikos Balsą reprezentavo Estijos, Latvijos ir Lietuvos skyrių vedėjai su žmonomis.

Svečių tarpe taip pat buvo Estų, Latvių bei Ukrainiečių organizacijų atstovai ir Baltic Freedom League atsiųsti bendradrabiai. Iš žurnalistų dalyvavo The Washington Post, Catholic Standard, Draugo bendradarbiai.

Iš Washingtono lietuvių dalyvavo — veiksnių atstovai, organizacijų bei sambūrių pirmūnai ir asmens, kurie savo aukomis yra parėmę Lietuvos pasiuntinybės rūmų atnaujinimo reikalą.

Lietuvos atstovas ir Ona Bačkienė yra labai dėkingi visiems atsilankiusiems į priėmimą bei sveikinusiems žodžiu, telegramomis, telefonu ar laiškais Vasario 16 Dienos proga. (Atst. inf.)

1982.II.20 d.

PRAŠOME ATNAUJINTI
"Lietuvių Dienas" 1982 metams
Prenumeratos kaina $20.
(Kanadiškais doleriais $25)
4364 Sunset Bld., Los Angeles, CA 90029

SKULPTORĖS ELENOS KEPELAITĖS KŪRYBINĖ VEIKLA

New Yorke gyvenanti dailininkė-skulptorė Elena Kepalaitė yra viena iš veikliausių lietuvių menininkų. Praeitų metų spalio 10-11 dienomis jos darbų paroda vyko Kultūros Židiny Brooklyne. Tai buvo daugiau retrospektyvinė apžvalginė paroda, apėmusi jos kūrybos kokią 20 metų laikotarpį. Gi lapkričio 10 - 28 d. kita paroda vyko Phoenix galerijoje Manhattene.

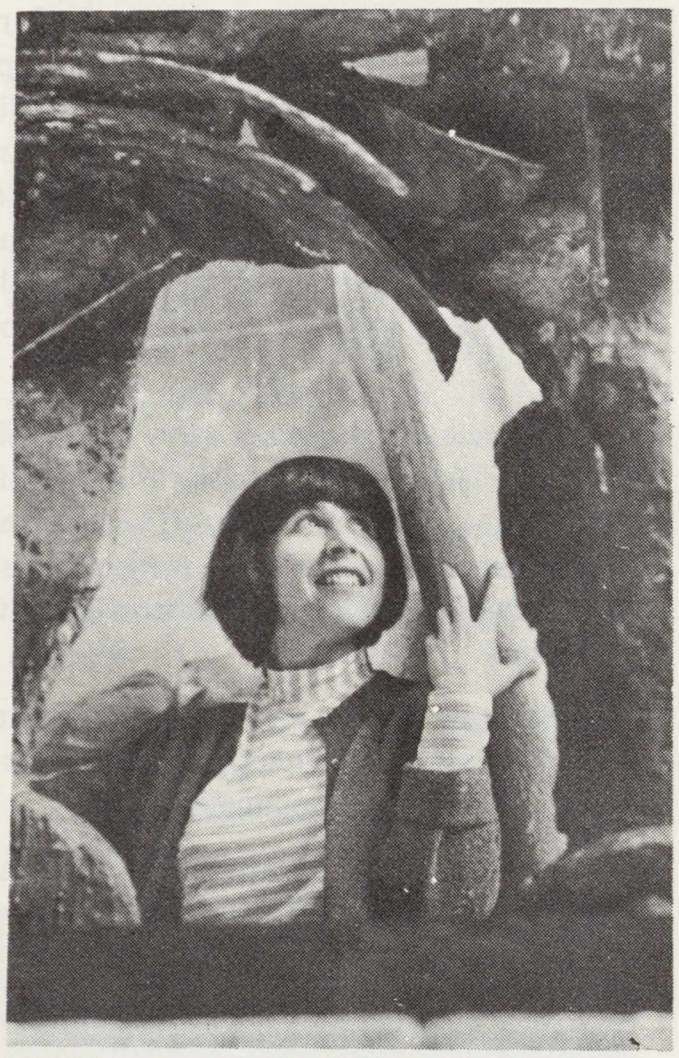

Skulptorė Elena Kepalaitė vienoje savo parodoje. *Foto V. Maželis*

Sculptor Elena Kepalas at on of her exhibitions.

Šioje galerijoje ji metai iš metų rengia savo parodas. Ši paroda jau buvo kokia dešimtoji šioj galerijoj.

Elena Kepalaitė dalyvauja ir amerikiečių bendrinėse parodose, yra gavusi premijų. 1979 metais jai paskirta lietuvių dailės premija — ją paskyrė Lietuvių Bendruomenės Kultūros Taryba; premijos mecenatas — Lietuvių Fondas.

E. Kepalaitė gimusi Vilniuje, ten pradėjusi mokytis išraiškos šokio. Kaip šokėja ėmė reikštis Vokietijoje. Iš ten išvyko į Australiją. Besireikšdama kaip šokėja, susidūrė ir su plastiniu menu. Pažintis buvo lemiama. Tas plastinis menas ją pavergė. Pradėjo tapyti. Iš Australijos atvyko į Kanadą. Ten šoko ir tapė. 1961 metais persikėlė gyventi į New Yorką. Čia atsidėjusi studijavo meną ir ėmė reikštis jau plastinio meno srityje — pasidarė skulptorė.

Kaip tapytoja, ji yra tapiusi ir portretų ir abstrakčių, simbolinių kompozicijų. Šalia mėgsta ir piešimą. Iš piešimo ji išvystė ir savo abstrakčią skulptūrą.

Pirmiausia ji kūrė bronzines mažo formato skulptūras, kuriose vyravo faktūrinis trutingumas. Paskui kūrė didesnio formato bronzine skulptūras. Staiga perėjo į aluminijų ir iš aluminijaus vamzdžio lankstė naujas skulptūras, kuriose dominavo trikampio formos.

Pasikeitė ir jos kūrinių formatai, sumažėjo ir vamzdžiai. Atsirado lyg kokio skudučio muzika.

Prieš porą metų ji vėl grįžo prie bronzos ir sukūrė eilę mažo formato skulptūrų. Jų paviršius nelygus, neramus, lyg būtų kuo pabarstytas.

Šioje parodoje E. Kepalaitė buvo išstačiusi 7 skulptūras ir 7 piešinius. Pirmiausia dėmesį patraukia minties gilumas ir technikinis švarumas. Formos sukurtos tokiame judesy, tartum jos būtų be svorio. Ir dar daugiau, buvo skulptūrų, kurias gali dėti vienaip ar kitaip. Tokia viena buvo išspausdinta parodos kvietime — programoje.

Tos įvairios geometrinės formos sudaro svajonių pasaulį. Ir dar daugiau: jos pilnos ramybės. Tie ramūs nudailinti paviršiai, jų formos tartum kvėpuoja ramybe.

Viena skulptūra buvo padėta ant žemės ir turėjo bent kelias dalis. Atrodo kaip koks takas, kaip senoviška kulgrinda. Ir čia susisvajoji, kad šis takas nuneša į ramų estetinį pasaulį, kur surasta pusiausvyra tarp linijų, pačių vazduojamųjų daiktų.

Tokia ramybe pasižymėjo ir jos piešiniai. Kadaise jos piešiniai buvo audringi, neramūs, o dabar — nuskaidrėję kalba apie judesį.

Menininkė ilgai reiškėsi kaip šokėja. Tai jai įgimtas ritmo ir judesio pajautimas. Ir tai atsispndi ir šiose skulptūrose. Ramus ritmas, ramus judesys. Ji įveda net simetriją, kad dar labiau sustiprintų tą ramybės jausmą.

Parodą gražiai įvertino "Artspeak" žurnalas, skirtas specialiai parodų apžvalgom. Apie ją rašė praeitų metų lapkričio 12 nr. Įdėjo ir vieno kūrinio nuotrauką.

Nuolat nerimdama ir nuolat ieškodama naujų savitų firmų, Elena Kepalaitė yra priduktyvi kūrėja ir puikiai reprezentuoja lietuvius judriame New Yorki dailininkų gyvenime. (*p. j.*)

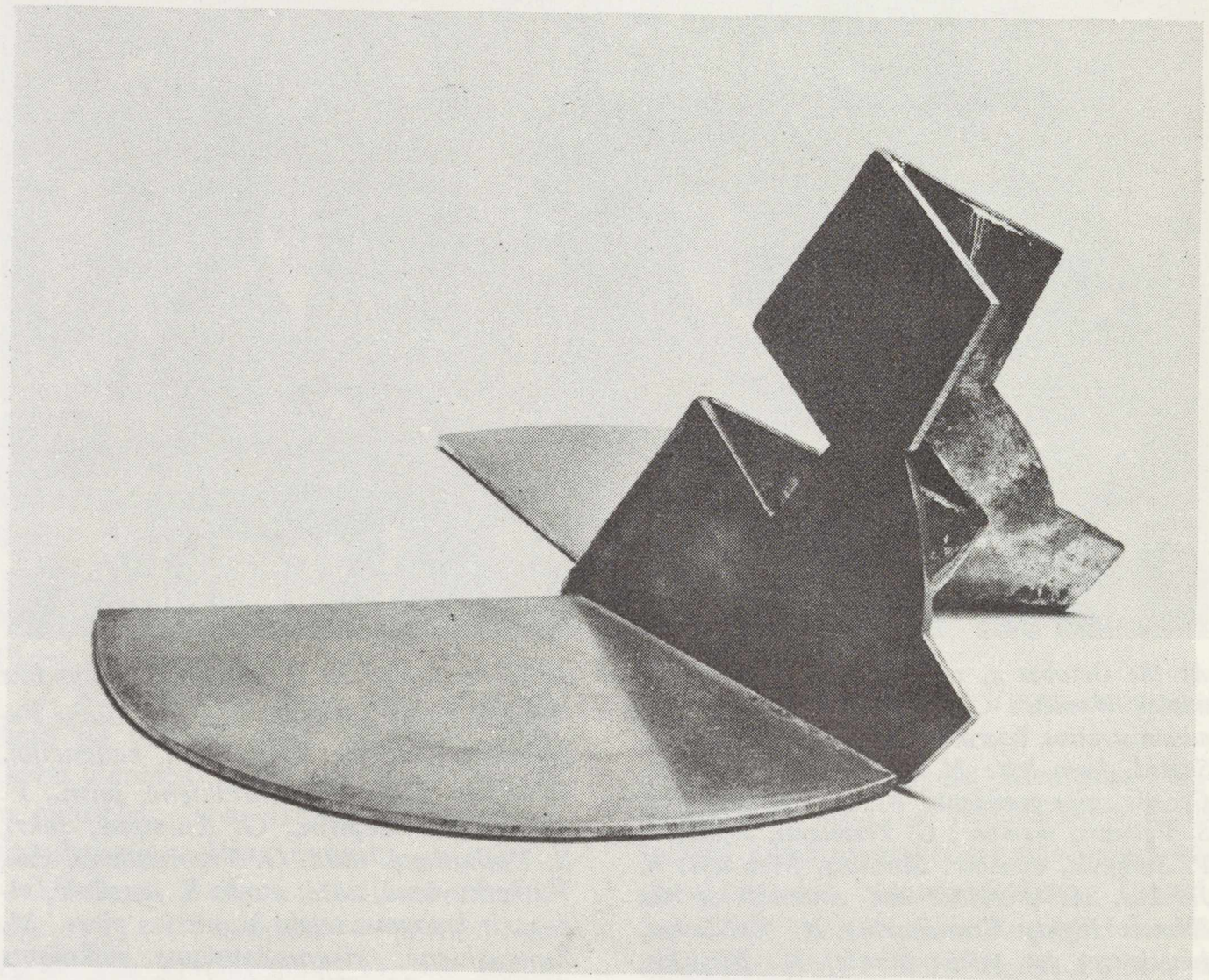

Elena Kepalaitė 'Sector No. 1" Iš parodos Phoenixo galerijoj. Bronza Photo Sarah Wells

Elena Kepalas "Sector No. 1" [Bronze] From an exhibtion at the Phoenix Gallery. Photo Sarah Wells

MITOLOGINĖS BŪTYBĖS LIETUVIŲ TAUTOSAKOJE IR MENE

IV Mokslo ir Kūrybos simpoziumo proga šia tema buvo surengta paroda Čiurlionio galerijoje, Jaunimo Centre, Chicagoje. Nuo šių metų sausio 5 d. iki sausio 24 d. paroda buvo perkelta į Chicagos miesto centre esančią "Galeriją" (744 North Wells Street).

Paroda pavadinta: MITAI — A Contemporary Erpression of Lithuanian Mithical Beings.

Ada Sutkuvienė — *Vėlių medis (Mišri technika)*

"Mūsų sielos gyvena medžiuose — mes esam medžiai".

Ada Sutkus—Tree of Souls [mixed technique] "Our Souls Live in Trees—We Are Trees."

M. B. Stankūnienė, "Oželių ežero baublys" Alieius

"Baublys — piemenų ir gyvulių dievaitis globėjas, gyvenantis vandenyse arba ežeruose paukštis, saulei leidžiantis baubia jaučio balsu."

M. B. Stankunas, The Baublys of Goat's Lake. Oil. Baublys: God of Shepherds and Animals, Living in the Water; A Lake Bird, who calls Like a Bull at Sunset.

Parodos atidarymo metu Čiurlionio galerijoje dailininkės ir svečiai. Ada Sutkuvienė, Vanda Aleknienė, Vanda Balukienė, Magdalena Birutė Stankūnienė, Salomėja Endrijonienė (Jaunimo Centro Moterų valdybos pirmininkė), Nijolė Banienė, Sharron Porter, Zita Sodeikienė, Adolfas Valeška, Aleksandra Vilija Eivaitė ir Petras Aleksas. *Photo — F. Banytė*

Artists and friends at the opening of the art exhibition in the Ciurlionis Gallery. From left: Ada Sutkus, Vanda Alekna, Vanda Balukas, Magdalena Birute Stankunas, Salomeja Endrijonas [president of the Youth Center Women's Organization], Nijole Banys, Sharon Porter, Zita Sodeika, Adolfas Valeska, Aleksandra Vilija Eive, and Petras Aleksas.

Lietuviai miškininkai veikia

Lietuvių Miškininkų Sąjungos išeivijoj valdyba 1981 m. liepos mėn., užbaigusi savo kadenciją, nutarė valdybos posėdy korespondenciniu būdu atsiklausti sąjungos narių dėl tolimesnio sąjungos veikimo ar jos likvidavimo.

Sąjungos narių pasisakymuose buvo rasta: veiklą toliau tęsti ir vienbalsiai perrinkta senoji valdyba ir dar pririnktas naujas narys — Antanas Beleška — į revizijos komisiją, o iš revizijos komisijos perkeltas Pranas Sideravičius į valdybą.

Gruodžio 5 d. naujoji (keturių metų kadencijos valdyba Dainos restorane, Chicagoje, papietavę, perėjo į svetainę posėdžiui. Posėdžio metu pasiskirstyta pareigomis taip: Vincas Žemaitis — pirmininkas, Jonas Žebrauskas — vicepirm., Juozas Skeivys — sekretorius, Petras Norkaitis — kasininkas, Pranas Sideravičius ir Jurgis Gudaitis — valdybos nariai.

Revizijos komisiją sudaro: Jonas Krišči ūnas ir A. Beleška.

Senoji valdyba praeity yra išleidusi keketą serijų žurnalo "Girios Aidai" ir šiaip letą numerio žurnalo "Girios Aidas" ir šiaip įdomių knygų, liečiančių girininkystę. Ruošiamasi išleisti "Girios Aido" nr. 28.

Knygas redaguojant ir jas leidžiant daugiausia yra pasidarbavęs Vincas Žemaitis.

Posėdžio pabaigoje nutarta $50 auka paremti Lituanistinę katedrą prie Chicagos universiteto. *Juozas Skeivys*

Lietuvių Miškininkų s-gos valdyba. Iš k.: sėdi: Petras Norkaitis — kasininkas, Vincas Žemaitis — pirmininkas, Jonas Žebrauskas — vicep., Juozas Skeivys — sek.; stovi: Jurgis Gudaitis — vald. narys, Pranas Sideravičius — vald. narys, Antanas Beleška — rev. kom. narys, Jonas Krišči ūnas — rev. kom. narys.

The Administrative Board of the Lithuanian Foresters Organization. Seated, from left: treasurer, Petras Norkaitis; president, Vincas Zemaitis; vice-president, Jonas Zebrauskas; secretary, Juozas Skeivys. Standing, from left: board members, Jurgis Gudaitis and Pranas Sideravicius; review commission members, Antanas Beleska and Jonas Krisciunas.

Lituanistinės katedros įsteigimo iškilmių metu, 1981 m. lapkričio 20 d., Illinois universitete, Chicagoje, kalba universitetui plėsti direktorius dr. Nicholas Moravcevich. Šalia stovi slavistikos sk. vedėja dr. B. Sljvic-Simic. Sėdi iš kairės: Lietuvos gen. kons. Juzė Daužvardienė, Illinois unto fundacijos dir. dr. Robert L. Reid, PLB valdybos pirm. V. Kamantas, vysk. V. Brizgys, JAV LB krašto vald. pirm. Vytautas Kutkus. *Foto P. Malėta*

Dr. Nicholas Moravcevich, director of University Expansion, speaks during ceremonies establishing a Lithuanian Chair at the University of Illinois, Chicago, November o, 1981. Beside him stands Dr. B. Sljivic-Simic, head of the Slavic Studies department. Seated from left are: Lithuanian Consul-General Juze Dauzvardis; University of Illinois Financial Director Dr. Robert L. Reid; World Lithuanian Community President Vytautas Kamantas; Rev. Bishop V. Brizgys, and Lithuanian Community of Aemrica President Vytautas Kutkus.

"LIETUVIŲ DIENOSE" GAUNAMOS KNYGOS

☐ **RINKTINĖS MINTYS.** Sudarė kun. dr. J. Prunskis. Žymiųjų pasaulio žmonių— mokslininkų, menininkų, vadų, valstybininkų ir kt. pasakymai, aforizmai. Neišsemiamas turtas paskaitininkams. 326 psl.
Nominalinė kaina—$4

☐ **DAŽYTAS VUALIS.** Pasaulio garsaus rašytojo W. Sommerset Maugham romanas, pagal kurį susuktas filmas "Septintoji nuodėmė. Lietuvių kalbon vertė Stup. Zobarskas.
Kaina $3

☐ **MEŠKIUKAS RUDNOSIUKAS.** Parašė Vytė Nemunėlis; iliustravo spalvotais piešiniais V. Stančikaitė. Tai gražiausia ir labiausiai skaitoma knygutė vaikams.
Kaina $4.00

☐ **ŽAIŽARAS.** Pasaka mažiems, teisybė dideliems. Parašė Daumantas Čibas. Iliustravo A. Korsakaitė-Sutkuvienė.
Kaina $2.00

☐ **KETURKOJIS UGNIAGESYS.** Parašė D. Brazytė-Bindokienė. Iliustravo Zita Sodeikienė. Mažasiems.
Kaina $2.00

☐ **VYSKUPAS IR VELNIAS.** Rašytojo Igno Šeiniaus pomirtinis naujų apysakų rinkinys. Apie 200 psl.
Kaina $3.00

Pridėkite persiuntimo kainą—$1.00

Clevelando studenčių vokalinis vienetas išleido antrąją plokštelę "Pūsk trimitą".

Nuotraukoje vieneto vadovė R. Čyvaitė-Kliorienė (vidury), prof. A. Kuprevičius (supažindino su plokštele), Clevelando LB pirm. J. Malskis ir k. *V. Bacevičius*

The Cleveland Coed Vocal Ensemble has released its second record—Pusk Trimita [Blow the Horn]. In photo are Ensemble Director R. Cyvaite-Kloris [center], Prof. A. Kuprevicius [who presented the record], Lithuanian Community of America, Cleveland Section President J. Malskis, and others.

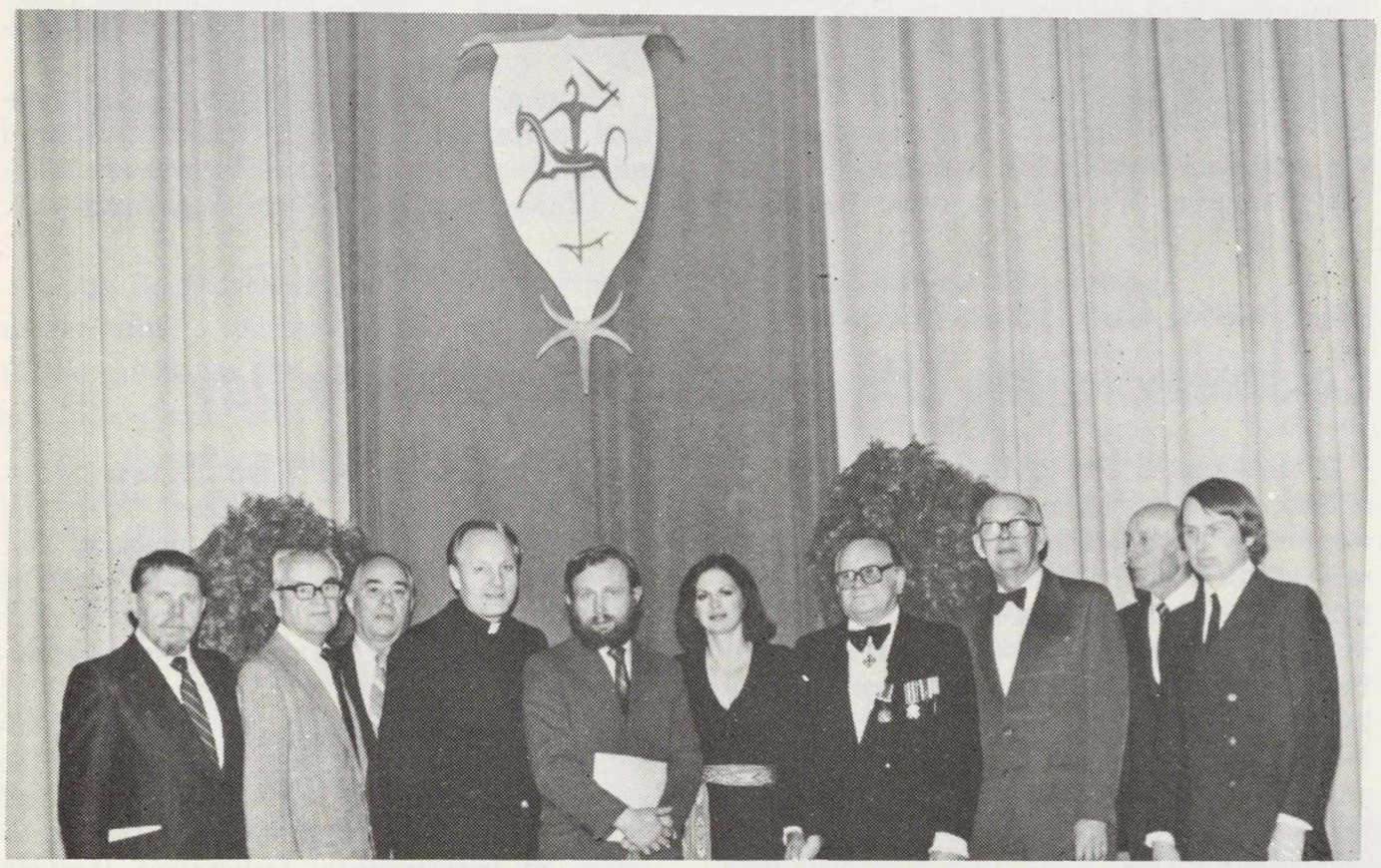

Lietuvos laisvės sukilimo (1941-1981) minėjimas Clevelande.

Nuotraukoje minėjimo organizatoriai ir programos atlikėjai: Iš kairės — V. Jokubaitis, J. Žilionis, J. Stempužis, kun. G. Kijauskas, V. Šakalys, L. Lapinskienė, muz. A. Mikulskis, prof. A. Damušis, V. Čyvas ir D. Lapinskas. *V. Bacevičius*

The organizers and participants of the commemoration of Lithuania's 1941 freedom uprising in Cleveland. From left: V. Jokubaitis, J. Zilionis, J. Stempuzis, Rev. G. Kijauskas, S.J., V. Sakalys, L. Lapinskas, Composer A. Mikulskis, Prof. A. Damusis, V. Cyvas, D. Lapinskas.

Lietuvos kariuomenės minėjime programą atliko Ramovėnų choras vadovaujamas G. Karsokienės. *Foto V. Bacevičius*

The Officers' Club Choir with Director G. Karsokas, performing in Cleveland during a commemoration for the Lithuanian arm.

ENGLISH SECTION

VOICES ON THE AIR

"POISONERS OF THE ETHER" reads one headline in the Soviet press, referring to Western radio transmissions to the Baltic States. "Instruments of Subversive Ideology" reads another. This is the usual reaction of the Soviet press to Lithuanian language broadcasts from the West which are evidently of great interest to the Lithuanian population.

There are six bodies presently broadcasting in Lithuanian to the occupied country—Radio Liberty, Voice of America, Italian Radio (Rome), Vatican Radio and the Protestant organization IBRA Radio (broadcasting from Trans Europe, Portugal) and Evengeliums Rundfrunk (broadcasting over Trans World Radio in Monaco).

The broadcasts vary in quality. However, the most powerful one (i.e., the ones generating the greatest reaction from officialdom) are Radio Liberty and Voice of America. The former is a non-profit, privately managed network, transmitting news and information to the Satellite countries in six languages, and to the peoples of the USSR in 16 languages. It is supported by US government appropriations through the Board for International Broadcasting. Its Lithuanian language broadcasts total three hours daily. These programs usually consist of news and extracts from the free world Lithuanian press, underground publications from Lithuania and fairly direct commentary on the situation within Soviet-occupied Lithuania. Amongst its announcers are two recent expatriates, Ausra Harija Sluckaite Jurasiene and Kestutis Jokubenas. Both are well known in Lithuania.

Press Attacks

Radio Liberty receives the bulk of attacks from the Soviet Press. The articles about Radio Liberty assail not only program content, but also announcers and staff. Articles on Radio Liberty are consistently bitter, venomous and very extreme.

The regularity of press response to Radio Liberty belies a great deal of interest in the station on the part of ordinary people in Russian-occupied Lithuania. Despite continuous jamming, many programs are obviously heard. It is also likely that jamming is very much resented by the listening population, and that constant justification is therefore necessary.

The Voice of America is the broadcasting service of the US International Communications Agency. Its policy is to promote an increased understanding of the United States in the world and to strengthen co-operative international relations. The Lithuanian language broadcasts are in theory an extension of the policy. Voice of America transmits daily to Lithuania two half-hour evening programs and one 15-minute morning session. Program content is much milder than that of Radio Liberty.

The most popular program on this station appears to be the Sunday night "Review of Lithuanian events," as Soviet jammers are more active then. This program covers events within Lithuanian communities in the West, and extracts are often read from the underground publications smuggled out of Lithuania.

Soviet Jammers

It is conservatively estimated that there are at least 2500 Soviet jammers in operation. These are stations broadcasting noise over the frequency of other stations so as to cause deliberate interference, making reception either impossible, or listening so annoying that it is discouraged. Jamming is contrary to many international agreement, e.g., Article 48 of the Montreux International Convention.

The Soviet bloc has been severely criticized for jamming, for not only does it destroy the target transmission, but those that are adjacent as well. In response to the criticism, Soviet engineers have devised a different method for disrupting Western programs. Instead of broadcasting plain noise, they are transmitting a distorted version of Radio-Mayak. This normally continues round-the-clock.

Lithuanian Voice of America is often a victim of this form of jamming. It is not entirely successful, but makes listening very unpleasant.

The cost to the Soviets of operating 2500 jammers or more, has to be enormous in finance and energy. Estimates are that it far exceeds the costs of operating Voice of America, Radio Liberty and Radio Free Europe combined.

In contrast, programs from the Soviet Union to the West are not jammed. The only exception are those beamed to Communist China. According to the BBC audience research department figures for 1978, the Soviets broadcast a total of 2009 hours weekly to the West. This may be compared with 810 hours for the Voice of America, and 455 hours for Radio Liberty."

Broadcasting within the Soviet Union is officially controlled by the USSR State Committee for TV and Radio ,with headquarters in Moscow. Incidentally, one of the Vice Chairmen (Engineering) happens to be a Lithuanian, H. Z. Juskevicius.

Program content is heavily laden with political propaganda, lectures, speeches. Musical content is more conservative than in the West.

[*Taken from Baltic News, Sept., 1981*]

To Hearts That Love Freedom

Commemorating Lithuania's Independence Day

In the United States there are about one million people of Lithuanian descent. In February they commemorated the 64th anniversary of the Declaration of Lithuanian independence. This awakening of Lithuania to a new independent life took place in Vilnius on February 16, 1918. After 123 years of enslavement by the Russian Czars Lithuania again became independent and enjoyed that freedom for 22 years until June 15, 1940, when communist troops, sent by Moscow, occupied that freedom-loving nation.

During the short period of independence, Lithuania made considerable cultural and economic progress, gained international recognition, was a member of the League of Nations and a partner of many international treaties.

Unfortunately, Lithuania became a victim of Soviet colonial expansion. The Soviet Union, realizing that people do not want foreign domination, deported from Lithuania 300,000 inhabitants and established a rule of cruel terror. In carrying on its imperialistic aims, Moscow is persistently pursuing the russification of the country, exploiting the nation by depriving the people of many products. The occupants have suppressed the political, cultural and economic freedom of the people.

The great American president, Franklin D. Roosevelt, had declared the essential human rights, the four freedoms: freedom of speech and expression, freedom of every person to worship God in his own way, freedom from want and freedom from fear. Lithuanians, under the Soviet yoke, are deprived of all these freedoms. Many Lithuanians are jailed, detained in concentration camps and kept in psychiatric wards.

The late president of Egypt, Anwar Sadat, in his autobiographical book stated: "Freedom is the most beautiful, holy and precious fruit of our culture; an individual should never be made to feel that he is at the mercy of any force of coercion or that his will is subordinated to that of others."

In the case of Lithuania, not only individuals, but the entire nation is submitted to the coercion of Moscow by force and fraud. Therefore, today, commemorating the declaration of independence, Lithuanians throughout the world are imploring people of good will to support their aim to regain independence.

In the opera "Fidelio," composed by the great Beethoven, the prisoners, after their release, sing: "O happiness to see the light, to feel the air and be once more alive. Our prison was a tomb. O freedom, freedom, come to us again."

This is the ardent desire of the freedom loving enslaved Lithuanian nation—Freedom, come to us again.

One underground paper, published in Lithuania, rightly stated:

"At the present, Lithuanians in their homeland do not have freedom, but they have hearts that love freedom. They do not have independence, but they have their fatherland, Lithuania. They firmly believe, that Lithuania will resurrect to a new free and independent life and they are imploring people of good will in all the world to help to demolish the shackles of Soviet enslavement and to help Lithuania to become again a free and independent state."

[*Statement by Lithuanian American Council*]

Interview with Ilona Brazdzionis

by RUTA SKIRIUS

Ilona Brazdzionis stands by her favorite paintings which illustrates and contains a poem by Henrikas Nagys.

Ilona Brazdzionis is a relative newcomer to the artist community, showing her work to the public for the first time only 10 years ago. She claims that if it weren't for Juozas Tininis' encouragement, she would never have considered it because raising a daughter and fulltime work was enough challenge. Now, though, she finds the time to organize exhibits. Her work has appeared at Kulturos Zidinys, New York, Tautiniai Namai, Chicago, Ciurlionis Gallery, Chicago, and the local shows in Los Angeles. She's won first prize in the second Ciurlionis Gallery. The exhibit that this editor visited at Brand Library Art Gallery in Glendale, California, was her first individual show.

Characteristic of her art are bright spots of color laid in darker background and a heavy, rugged sense of texture. The latter is due to the materials and method used: the surface is either masonite cut out with a gypsum or wood-cutting knife or gesso spread with modeling paste and sculptured to the desired image. The result is a craggy scene, realistic enough to make out every object, but decidedly not a photo-duplicate. Most of the scenes are reminiscent of catechism illustrations. In nearly every picture, one can detect a tree and the sun, though in abstract shapes.

—☆—

Q. While the Lithuanian influence and theme is obvious to any Lithuanian viewing your art, it might not be so to Americans. How do you describe it to them?

A. I often introduce it as primitive, but I can't completely call it primitive because there is a lot of graphic work in it. In this exhibit we're calling it "folk art," but that's because I didn't think the Americans could relate to it being called "Lithuanian art." All they can make out is "ethnic."

Q. When did you start painting?

A. Very early, actually, but I always thought I was going to be a reporter or editor like my father. It never occurred to me that I would go into anything but the arts . . . and look what I've been doing for a living: 22 years at Western Carloading in the accounting department, learning the computers. Circumstances dictate. When you're working fulltime somewhere, it slows down what you can do in the art world. In any case, I did manage to take just about every art course they offered at Pasadena City College over a two-year period, except ceramics. I like sculpturing, but I couldn't afford to work with the bigger objects. Now I have an easel set up in the breakfast room and paint whenever it is convenient . . . even when I'm cooking.

This painting by Brazdzionis depicts the sad departure of many Lithuanians heading for the New World, in the case of her father. The Home Country and friends on the right is divided by barbed wire from the modern city on the left.

Q. What inspires your painting? A strong Lithuanian tradition seems to run through all your work. Do you rely on your early memories of Lithuania for the scenes?

A. I was born in Lithuania and raised there through my early teens but I don't remember much. Probably the pastoral scenes were recreated from the two visits I made rather than from my childhood memories. We made excursions from Vilnius to Kaunas on both occasions and saw much of the countryside and farms. Contrary to popular belief, not all farmers live and work on collective farms in Lithuania. Private plots are visible everywhere. I don't use photographs to paint from either.

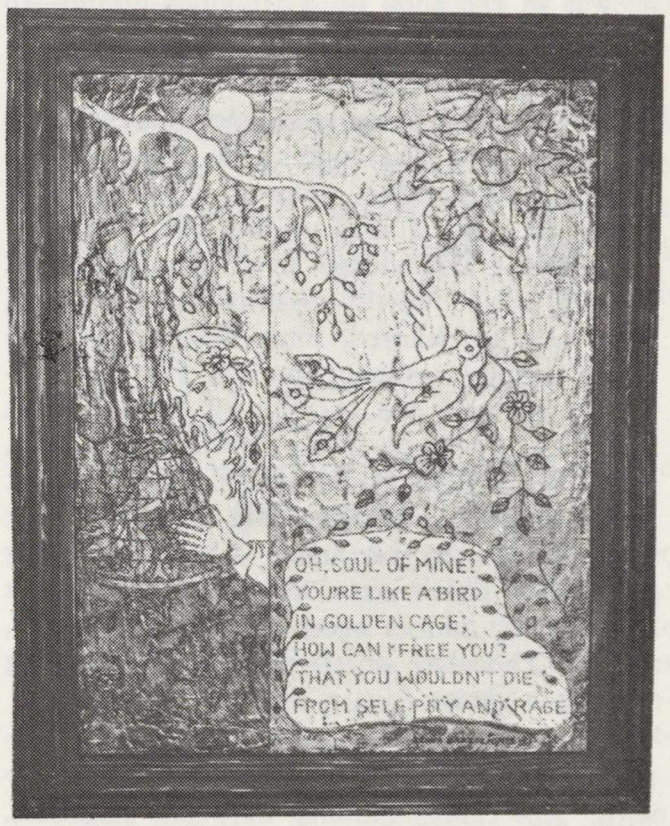

Another of Brazdzionis' favorite paintings, this one expresses the longing for the freedom from constraints and emotional frustrations.

You might say that poetry inspires me. I've always enjoyed poetry, maybe particularly since I've tried writing some on my own. I read everything that is published, too. I guess I must connect some of the verses with visual images I have of Lithuania.

But it doesn't just have to be Lithuanian poetry. For example, one painting in this group was inspired by Hans Christian Anderson, which I must have read as a child. I never know when I'll be inspired either. Sometimes when there is a lull at work I'll escape into my memories that verses or fairy tales have created and pick up a pencil and start sketching. Henrikas Nagys is my favorite poet. The last book he wrote I read quite a few times. One of my most favorite paintings recites one of his poems.

Q. You have a tree in almost every painting. Does it represent something special to you?

A. Actually, in recent years I've started putting a sun in all my paintings of all different shapes and colors. I think it's to find something bright in the picture, just like I sometimes need something bright in my life. I'm quite emotional and often slightly depressed when I start painting. Painting gets me out of it, I guess. There are some days when I'm drained of all my strength at work

[*Continued on Page 18*]

HAPPINESS ELUDED

Jurgis Gliauda

LEONARD was quite sure that trembling hands did not indicate infirmity. He felt fine. His self-assurance was even stronger than usual, because his dispostion was bolstered by the spring morning enlivened by a balmy breeze. There was also the diversion of pre-Easter sales with their bargains and colorful advertisements, and crowds of people on the streets and in the shops.

Leonard proceeded, supported by his cane That hat with a brightly-colored feather in the band would make him look young, he thought. But he didn't need to look younger—he was in the shop on a frivolous errand—to buy a chocolate rabbit.

He wasn't looking for this rabbit for himself. He would be quite content to welcome Easter without the rabbit. He was a fairly healthy, comfortable widower. This was all appropriate for a man of his age. His children and grandchildren lived elsewhere, and pursued their own lives—some were married, some bearing children, some divorced. A chocolate rabbit was not essential for him personally to mark the occasion of Easter. What would the rabbit do in his crowded apartment, where he himself could scarcely move about in his modest space? Could it sit looking out the window at the hedge, not yet turning green? He didn't even have a carrot in his refrigerator; and as everyone knows, a bunny, whether chocolate or alive, couldn't get along without a carrot.

He needed the chocolate rabbit for a little fellow three years old, whom he was friendly with. The child's parents were his neighbors. The father sometimes took Leonard here or there in his car. The little fellow's mother, a graceful young lady, stepped out daintily in her fashionable thick cork-soled slippers, leading her son by the hand.

When they met, the boy ran up to the old man, seized his thick cane with both hands, and tried to wrest the staff away. Leonard held on firmly, and the little fellow grunted and puffed in his exertions.

"You'll have a cane just like mine, when you get to be my age," the old man tried to placate the child.

The mother smiled condescendingly, as young ladies smile at the witticisms of old men.

Leonard relaxed his fingers, and the surprised boy took possession of the cane, not knowing what to do with his acquisition.

A few days remained until Easter; Leonard said, "If you give me back my cane, I'll find a bunny rabbit for you."

"A rabbit?" exclaimed the three-year-old possessor of the cane.

"He's never seen a rabbit," the mother explained.

The promise was accepted, the cane given back—but afterwards, whenever they met, the boy asked:

"Where's my rabbit?"

"It hasn't come; when Easter comes, the rabbit will, too."

Leonard slowly walked among the shelves, showcases and displays in the huge supermarket. It wasn't easy to find the right rabbit. There was a great variety here, and it was hard to select one which would be suitable for its pleasant visage as well as have a carrot in its mouth. One would seem comparatively small, another too silly-looking. He also found some with attractive smiles, but without carrots.

Finally one pleased him. Although its nose was a bit silly, its joy over the prospective snack of a carrot was unmistakable. Leonard put the chocolate rabbit in his shopping cart and turned to the fresh vegetable department, where the bins strained with their overloads of vegetables. Everything here shone, sparkling with bright colors: the cucumbers in their dark green jackets, the cabbages with a delicate violet sheen and the tomatoes resembling huge crimson drops. Leonard selected a bunch of carrots, graceful as elongated arrow tips. It seemed to him that the fringed leaves of the carrots burst upwards like green fountains. He put a real carrot on the chocolate bunny's back, and tht rabbit became the merriest fellow you'd find anywhere.

Suddenly he halted in amazement. Overhead, on a wire, a delicately pink little pig was swaying in the air, holding a carrot in its mouth and smiling infectiously at him. The smile was radiantly happy; even the whitish eyelids of the piglet were squinted half closed in the surfeit of his delight.

It was a brightly colored cardboard advertisement. The little pig fluttered over the array of vegetables. A long-forgotten scene from his faraway childhood was suddenly recalled to the old man's memory. Over the Easter table, in his fairytale childhood, in the very center of his child's imagination, reigned a pig with a carrot in its mouth. Leonard experienced the sensation of a tender, vague happiness. This illumination from his endlessly distant childhood was converted to a supreme bliss, the loss of which he had always grieved in the depth of his soul. As the key to the return to his childhood years, the time of unfailing love, the reign of pure happiness, the cardboard pink pig swirled in the air above him!

Leonard placed the bunch of carrots in his shopping cart and pressed the buzzer with his finger. A young man in a red jacket approached him. The salesclerk's demeanor expressed sincerity.

"I would like to buy that cutout," Leonard said, pointing a figure at the display piglet.

The young man in the red jacket was vaguely familiar to him from occasional meetings in the store.

"But that's an advertisement!"

"I know," murmured Leonard persuasively, "I'd like to put it on the table at home. It would create an Easter atmosphere."

The young man grinned. The old fellow, it seemed, had a sense of humor.

"Really?"

"Certainly. And I happen to be a regular customer of yours."

Leonard indicated with a glance his bunch of carrots.

The young man smiled sympathetically, reached up to the pig and unhooked it.

"With our compliments."

Paying for the carrots and the chocolate rabbit, Leonard explained to the cashier, "Your manager gave me the pig."

The stout blond woman, her manicure flashing sparks, thrust the cardboard pig in a paper bag, along with the carrots and the rabbit.

□ When the cardboard pig was enthroned on the end table beside the davenport, the Easter of the old man's childhood was re-created in his apartment. What a glorious restoration of memory! The ability to recall was a marvelous gift to a person. Such a lifelike, all-embracing recollection, restored all that had been lost. This Easter, he would return again to his

[*Continued on Page 19*]

INTERVIEW WITH ILONA BRAZDZIONIS

[*Continued from Page 17*]

and come home feeling like I've been trapped in a cage. It's not that I don't like my work, but I'm surrounded by people who aren't really into art, who have very narrow interests. So occasionally I get unhappy about being confined with them. This one painting of a woman freeing a bird from its cage best expresses it for me.

Q. Some of your paintings depict religious artifacts. Are you religious?

A. No, I'm not. At least not in the conventional sense. I think I get religion and patriotism mixed up. And I think that's how it used to be in Lithuania, too, rather than the Church-driven conformity we know here. They erected the wayside statues as a tribute to nature, and they prayed more to nature or nature's symbols rather than the Church's symbols. If anything, it was closer to paganism. Now, of course, they associate beliefs with the Catholic Church for increasing political strength. But I still believe the drive comes from a long heritage of belief in nature. Someone might argue with me about this, but when I was there visiting I still saw the peasants stopping at the wayside chapels on the way to harvest in the fields. Those wayside chapels don't contain the traditional religious figures we know; some are angels, others are saints that probably nobody knew, but have symbolic value associated with nature.

Q. Have you shown your painting yet to Lithuanians in Lithuania yet?

A. No. When I went there a second time I took a small one as a gift for a relative. You have to get permission to bring art in. And besides, if you do show there, like one artist did from New York, you get in trouble with your fellow Lithuanians back in the United States, who suspect your motives. So as a wish, yes, I want to exhibit there, but it isn't likely that I will because I want to continue to show here in the States.

ANN JILLIAN (NAUSEDA) AS "MAE WEST"

ANN JILLIAN STARS AS MAE WEST

Just a little update on Ann's career.

Ann has completed *"Mae West,"* a two hour movie of the week for ABC-TV. The movie will air May 2, 1982 on ABC. TAC movie takes Mae's life from 7 to 50 years of age. Ann plays the role from 17 to 50 years. Her co-stars are James Brolin, formerly of the Marcus Welby, M.D. TV series, and Roddy McDowall and Piper Laurie. Over $100,000 was the price tag to make 53 costumes for Ann Jillian for this movie. TAC designer was Jean-Pierre Dorleac, a leader in the field of designing.

About the Map During the President's Speech

Kazys Sidlauskas, President of the Lithuanian American Council, has written a letter to President Reagan calling his attention to the fact that, unfortunately, during his speech on arms control to millions of TV viewers, a map of Europe was provided where Lithuania, Latvia and Estonia were shown unnamed within the USSR. The map was identified by the press as provided by the Department of Defense. Mr. Sidlauskas stated, "This caused a great disappointment not only to our constituencies, but it helps Soviet Union disinformation agencies to dismiss the talk of the American non-recognition of the Soviet 'liberation' of the Baltic States." This incident illustrates the need to direct the various U.S. Government agencies to adhere to the official U.S. position . . . We respectfully request you to give the necessary directives."

Member of Lithuanian Helsinki Group Killed

The Rev. Bronius Laurinavicius, member of the Lithuanian Helsinki Group, was killed on November 24, 1981, in Vilnius. The news of his death was privately relayed to Rome the following day. According to the report, he was hit by a truck as he was crossing a street.

On December 8, Dr. C. K. Bobelis, Chairman of the Supreme Committee for the Liberation of Lithuania, sent the following cable to Ambassador Max Kempelman, head of the U.S. delegation to the Conference on Security and Cooperation in Europe, which is now taking place in Madrid:

'We wish to inform you of the sudden death under questionable circumstances of Rev. Bronius Laurinavicius, one of two remaining Lithuanian Helsinki Group members not yet imprisoned. On November 24, Rev. Laurinavicius was reportedly run down by a truck in Vilnius. Three days earlier he was viciously attacked in the Lithuanian CP daily "Tiesa" as a foremost enemy of atheism and denounced for his pastoral activities among the Lithuanian youth.

"A number of priests in Lithuania were victims of assaults and even murder, ostensibly by criminal elements, in the past few years. People in Soviet occupied Lithuania and all over the world are shocked by the tragic fate of one more brave human rights champion."

In 1977, Rev. Laurinavicius sent a 73-page letter to Brezhnev, condemning the "slanderous" attacks against the Catholic Church in the Soviet press and the Russification of Lithuania. The Rev. Laurinavicius was also active in the Lithuanian temperance movement, which is viewed with suspicion and hostility by the Soviet authorities. In 1979, following the death of the Rev. Karolis Garuckas, the Rev. Laurinavicius joined the Lithuanian Helsinki Group. The death of the Rev. Laurinavicius leaves only one member of the Lithuanian Helsinki Group, Ona Lukauskaite-Poskiene, at large. The others, except for one withdrawal and one emigration, are in labor camps.

A "huge crowd" of Lithuanian Catholics and over 100 priests attended the funeral of Rev. Laurinavicius on November 27, in Adutiskis, according to *Draugas* (Chicago, December 8, 1981). The mourners were led by Bishops Julijonas Steponavicius and Vincentas Sladkevicius (Bishop Steponavicius was exiled to a provincial town in 1961 and has been prevented from performing his duties as the Bishop of Vilnius; he is rumored to have been appointed a Cardinal *in pectore* by Pope John Paul II in 1979. Bishop Sladkevicius was forcibly exiled from Kaunas in 1959). The Rev. Algirdas Gutauskas, administrator of the Diocese of Vilnius, was also present. Eleven sermons were delivered during the Requiem Mass that lasted about four hours.

NEWEST BOOKS IN ENGLISH

Under the Sword of Damocles, a novel by Anatole Kairys. Published by Lithuanian Literary Associates. Translated from Lithuanian by Nijole Grazulis, 252 pages. Price $10 plus $1 postage.

HAPPINESS ELUDED

[*Continued from Page 18*]

childhood, become a little boy, and once more embrace his father and his adored mother.

Fragments of memory wove themselves into a coherent whole. He was enveloped in a sensation of sweet, blissful oblivion. His present environment disappeared. And this all came about as a result of the chance encounter of a display figure in a store—precisely resurrected from the gray, foggy depths of the past by a pink, smiling, symbolic little pig!

That night Leonard dreamed of something bright, cherished, heart-gripping. Without contours, formless—swaying in waves of a joyful experience . . .

□ On Easter morning, just leaving the building, Leonard met the mother of his three-year old friend. As always, she stepped out modishly in her stylish slippers with thick cork soles. The little fellows hand was in his mother's grasp.

Seeing the old man, the child cried:

"Did the rabbit come?"

"He's at my place," Leonard announced triumphantly. "He's resting after his trip."

The three of them stopped at the opened door of the old man's apartment. Opposite the door, on the end table, stood the chocolate rabbit with its impressive carrot, slung over its shoulder just like a guitar. A beautiful rabbit, a genuine Easter guitarist. Ah, the carrot-eater, guitar on his shoulder!

For a moment, as if deciding what to do, the child stared at the end table. Leaping to the table, he seized the piglet, huddling there on its side, alongside the rabbit-guitarist.

"That's not the rabbit!" Leonard shouted in dismay.

The little fellow dashed through the open door and off he went. He fled in leaps, firmly clutching the unexpected prize to his bosom.

"Mine, mine, mine!" cried the little fellow.

The mother smiled condescendingly at the old man.

"Never mind, it's nothing," he was now reassuring, as if asking forgiveness for his reflexive, dramatic protest at the seizure of the piglet.

He gave the chocolate bunny to the child's mother.

□ Leonard had never had a more melancholy Easter. Of course, tomorrow he could return to the supermarket. Perhaps they'd hang another cardboard pig over the vegetable department. But tomorrow would really be the day after Easter, not Easter itself—and he needed the pig right now, today, because it was the key to his Easter memories.

The hours slowly dragged by. His happiness had been taken from him. Joy was eluded. Memories vanished, as filmy clouds before the wind, and a magic wand could not restore happiness. Now he was keenly aware of his trembling hands and was sure: this was his last Easter.

© *by J. Gliauda, 1982*

Translated by *T. J. Stacy*

LITHUANIA IN PHILATELY (28)

by Antanas Bernotas

KLAIPEDA

Part III

Klaipeda after the 1923 insurrection, was returned to Lithuania, but it still had a long battle with the Council of Ambassadors of the United Nations League in Geneva and elsewhere to fully regain its rights in the territory and to set up an autonomous body politic there. Finally in Paris on May 8, 1924, an agreement was signed, which set the rights of Lithuania and those of the territory. Lithuania appointed a governor to watch the state's interests, but the local population elected their own *seimelis* (parliament) and Landes-Directorium of five persons to govern the territory. Under Lithuania's direct control went all rail, waterways, communications, defense and foreign affairs.

The system operated quite smoothly until 1932 when Landes-Directorium President Boettcher traveled to Berlin to have talks with the German government on some economic issues. Boettcher overstepped his rights and was dismissed by Governor Navakas. A new president was appointed, but this incident angered Germany very much. She issued economic sanctions against Lithuania and filed suit in the International Court in den'Haag, Netherlands which Lithuania won.

Klaipeda (Memel), as a part of Germany, was an insignificant and remote outpost. As a part of Lithuania again, Klaipeda was a favored city as the only seaport of Lithuania. It rapidly became a center of industry and trade with foreign countries. In the last years before the occupation, about 70 per cent of all Lithuanian export and import went through Klaipeda. The population of the city grew to 51,000.

The harbor of Klaipeda was enlarged and deepened. New, spacious warehouse and other installations were built. It was connected by a new direct railroad line to Kretinga, Telsiai, Siauliai. Industry, trade and business flourished in Klaipeda. There were large cellulose works, cotton mills, several saw mills, food processing and export branches. Some installations were left by the Germans, others were built new. Live trade was exchanged with Great Britain, Germany, Soviet Russia, Sweden and other countries. In summer excursions and tourists came to Klaipeda's nearby beaches. Here also were landings of American-Lithuanians who came to visit their "old country."

With an original fleet of only a few old freight ships, by 1939 Lithuania owned five merchant ships. Young men were sent to merchant-schools abroad. Klaipeda maintained the only naval training ship, "Prezidentas Smetona", and a unit of sailors.

All the peripheral activities stemming from prosperity accrued to Klaipeda. It saw the building of a new Red Cross hospital; the establishment of a Conservatory of Music and Trade and Pedagogical Institutes. The theater, constituted in 1935, has had steady performances since. In the city itself and the surrounding countryside several Lithuanian schools were opened. A modern printing shop, *Rytas,* published several newspapers, and Radio Klaipeda transmitted frequent broadcasts. Water sports blossomed; suburban life was created in Smelte when homes for the workers were constructed en masse.

But the dark times returned. When Hitler came to power in Germany, propaganda emanated from nearby Eastern Prussia, especially from Radio Heilsberg, urging "Memellanders" to organize themselves, to overthrow the Lithuanian regime, and to "Come back to the Reich." Attracted by such propaganda, two German-oriented "Memellanders"—Pastor von Sass and veterinarian Dr. Ernst Neumann organized similar pro-Nazi parties and started subversive activities. To stop such activities, Governor Navakas in 1934 dissolved these parties. Both pro-Nazi leaders and some 80 other activists were arrested and sent to a military court in Kaunas. The military court sentenced the men to death, but later, when enraged Germany protested and threatened Lithuania with economic sanctions, they were released and resumed their subversive activity.

In 1938 when Hitler began to occupy neighboring countries and old territories, it was clear that Klaipeda's turn would come soon. In March, 1939, Hitler demanded Klaipeda be returned to the Reich at once. Nobody was willing to help Lithuania in this crisis. As a small concession in the last hour's negotiations, Lithuania received the status of a free zone in a part of Klaipeda's harbor and access by rail to it. On the morning of March 22, 1939, Germany's airplanes circled over the city, and armed units crossed from Tilze into the country. A couple of days later Hitler himself arrived in Klaipeda by warship and was enthusiastically greeted by the crowds.

The "agreements" required that Lithuania evacuate its armed forces and officers from the country. Inhabitants who did not wish to remain there could leave as well with some

[*Continued on Page 21*]

Beacon of Klaipeda seashore on stormy day **Klaipėdos švyturys audros metu**

Prašome taupyti pas mus —

St. Anthony
Savings & Loan Association

Joseph F. Gribauskas
Executive Secretary

Main Office
1447 South 49th Court, CICERO, IL
60650 • Sub. 656-6330 / Chicago —
242-4395

Naujai atidaryta skyrius:

10 S. 660 Route 83 (at 92nd St.)
Willowbrook, Illinois 60521

(312) 739-0777

GREETINGS FROM SECRETARY OF STATE

Dear Mr. Charge d'Affaires,

On behalf of the Government and people of the United States, I am honored to send greetings and congratulations on the occasion of the 64th anniversary of Lithuanian independence.

The founding of the Lithuanian Republic on February 16, 1918 gave form and meaning to Lithuania's commitment to freedom and self-determination. Lithuanians, as do Americans, remain devoted to these fundamental principles today. The United States cannot permit the violation of Lithuania's national integrity to be forgotten. Therefore our policy of not recognizing the forcible incorporation of Lithuania into the Soviet Union remains fixed and will not change.

The American people share with you and your countrymen an unshakable belief in the ultimate triumph of liberty.

Sincerely,
Alexander M. Haig, Jr.

Dr. S. A. Backis
Charge d'Affaires of Lithuania,
Lithuanian Legation,
2622 16th St., NW,
Washington, D.C.

Women's Art Show

Lithuanians were the last pagans in Europe. Christianity was introduced through contact with Poland at the end of the 14th century, but it did not take deep root among the populace until much later. The first book printed in the Lithuanian language in 1547 was a catechism in which the publisher Mazvydas admonished Lithuanians for their continued worship of pagan deities. He specifically objected to *Perkunas* (God of Thunder), *Zemepatis* (Master of the Earth), and *Lauksargis* (Guardian of the Fields), as well as gnomes and winged spirits which were called *kaukai* and *aitvarai,* respectively.

Within the Lithuanian tradition, a deep-rooted conservatism is persistent. The tenacity with which Lithuanians held on to their pagan beliefs, primarily out of respect for the customs of their forefathers, is parallel to the way modern-day Lithuanians adhere to Catholicism. The language is studied by Indo-European languages. For the same reason mythologists reconstruct beliefs of the ancient Indo-Europeans by turning to Lithuanian sources.

Even today, Lithuanians still swear by invoking the name of Perkunas, and many folk tales describe him as a tall, strong, red-bearded man forever hunting devils. In folksongs we find mention of *saule motule* (mother sun), *menuo tevelis* (father moon), *saules dukrytes* (daughters of the sun), *Laime* (goddess of fate), and *Zemyna* (Mistress of the Earth). In laments we find references to *dausos*—a kingdom of the dead, a world shrouded in gray mist and cold where *veles* (spirits of the dead) go to meet ancestors gone before.

In stories and legends we find mention of: *aitvaras*—a house spirit, hatched from the eggs of a 7-year-old cock, who flies in the shape of a fiery dragon; *kaukas*—another household spirit akin to gnome or dwarf; *laumes*—beautiful fairy maidens, skilled in spinning and weaving, who leave changelings for newborn babies; and *ragana*—a witch with great clairvoyant abilities.

Old chronicles and records written by foreign observers mention sacred forests, fire cults, snake-worshipping; and often list deities that were protectors of different phenomenon connected with home, fields, forests, agricultural development, and hunting. In many ways, the reverence of 20th century Lithuanians for nature is directly linked to the pantheistic world-view of their pagan ancestors.

Much of the information found in folklore or in historical references however, is rather fragmentary. The deities or mythological beings are not described in great detail. Without specifics, there is no one concrete image for any of these gods, goddesses or spirits. But some of the casual allusions offer just enough information to stimulate the imagination.

In this exhibit Lithuanian women artists transform the vague, sketchy shadows of mythological beliefs into their personal visions. The exhibit is a testament to cultural continuity; contemporary artistic expression finds its inspiration in the mythology and folklore of its ancestors. The shadows from the past gain form and color and, through artistic consciousness, become part of contemporary Lithuanian culture.

ELENA BRADUNAS
American Folklife Center
Library of Congress

Students at the Joint Baltic American National Committee

During the past summer, one Lithuanian, one Estonian and one Latvian student worked as interns at the Joint Baltic American National Committee in Washington, D.C. They met with the staff members of over 50 congressional offices, State Department and human rights activists. They had the chance to get first-hand experience in Washington interest group lobbying and a thorough knowledge of Baltic issues.

Interns will also be accepted for the coming summer. They have to be fluent in the language of their nationality and in English, be at least 18 years of age, a U.S. citizen, and have access to a car during their stay in Washington. Preference will be given to students who are majoring in either political science, journalism, Baltic or Soviet studies, history or sociology. Their travel expenses will be reimbursed and a salary of $1500 each will be paid for 8 week's work. The Lithuanian candidates for this internship should apply in writing to the Lithuanian American Council, 2606 West 63rd St., Chicago, IL 60629.

ANGLIŲ - LIETUVIŲ K. ŽODYNAS
LIETUVIŲ - ANGLŲ K. ŽODYNAS
kiekvienas po 30,000 žodžių ir posakių.
Įrišta kietais viršeliais ir per 500 psl.
Vieno žodyno kaina $10.
Pasiuntimo išdaidos $1.00
4364 Sunset Blvd., Los Angeles, Ca 90029
Užsisakyti: L. D. leidykloje

LITHUANIA IN PHILATELY (28)

[*Continued from Page 20*]

personal belongings. State and remaining private property were confiscated. All Lithuanian organizations, schools and papers were closed. Those "Memellanders" who actively worked to preserve the old regime, were arrested and jailed. Some died in Germany's concentration camps.

What was the fate of Klaipeda? During World War II, in 1944, it was occupied by Soviet Russia. The city was badly damaged. Many inhabitants fled to the west. Some people were killed in the fighting; others were deported to Russia. In their place Soviets sent their own colonialists from Russia such that now they make almost a half of all the city's population. Klaipeda's territory was returned to Soviet Lithuania and remains a part of it.

For illustration of this article, we select the following stamps of Lithuania:

1. Special issue for Klaipeda's territory. Over 30 varieties exist.
2. 1923. A commemorative issue for Klaipeda's return. 13 stamps exist.

1. 1923. Speciali pašto ženklų laida Klaipėdos kraštui.
2. 1923. Jubiliejinė Klaipėdos kraštui pašto ženklų laida.

3. 1923. Same stamps surcharged with *Litas* (Lithuanian currency) value. Over 70 varieties exist.
4. March 22, 1939. Klaipeda's Nazis confiscated the local post office's Lithuania's 20 years of independence set of 4 stamps and overprinted it with elk horns and the slogan: "Memelland ist frei!" (Memelland is free!)

3. 1923. Daugelis anksčiau išleistų pašto ženklų buvo perspausdinti lito valiuta.
4. 1939. Hitleriui užėmus Klaipėdą kovo 22 d., vietos naciai Lietuvos 20 metų nepriklausomybės jubiliejinę laidą perspausdino elnio ragais ir šūkiu: "Memelland ist frei!"

GARBĖS PRENUMERATOS

V. Alantas, Detroit, MI
P. Aras, Santa Monica, CA
Peter Atkočiūnas, D.D.S., Cicero, IL.
J. Z. Agustinius, Illinois
Br. Aušrotas, Juno Beach, FL.
Leo Bagdonas, Santa Cruz, CA.
Inž. Peter Baltran, Los Angeles, CA
V. Barkus, Omaha, Nebraska
Rev. A. Bertašius, San Elizario, TX
V. Beleckas, Sunny Hills, FL
Dr. John Bernotavicz, Barrington, IL
D. Brazdžionis, Los Angeles, CA
Juozas Briedis, West Bloomfield, MI
R. A. Bužėnas, Los Angeles, CA
Inž. V. Čekanauskas, garbės konsulas, Los Angeles, CA
H. Bruszauskas, Vokietija
Dr. A. L. Čepulis, Willoughby, OH
John Čiurlionis, PA
Dr. A. M. Devenis, Long Beach, CA
A. Devenienė, Santa Monica, CA
Vysk. A. Deksnys, Vokietija
A. Dičius, Santa Monica, CA
Alg. Didžiulis, Bogota, Colombia
Vincas Dovydaitis, San Clemente, CA
Rev. A. Dranginis, Baltimore, MD
J. Dženkaitis, Glendale, CA
Alg. Dudaravičius, Edmonton, Canada
A. Galdikas, Brentwood, CA
Bronė Gajauskienė, Santa Monica, CA
Inž. Br. Galinis, Norwell, MA
K. Galiūnas, Santa Barbara, CA
P. Gruodis, Chicago, IL
Paul Gylys, Olympia, WA
E. ir L. Jarašiūnai, Santa Monica, CA
E. Jonušas, Omaha, Nebraska
P. Karosas, New Britain, CT
Kazys Karuža, Los Angeles, CA
Dr. Šarūnas Karuža, Los Angeles, CA
St. Keterauskas, Los Angeles, CA
Mrs. Isab. Kirk, San Leandro, CA
Dr. Alf. Kontvis, CA. A. K.
Msgr. J. Kučingis, Los Angeles, CA
J. Kutra, Santa Monica, CA
S. ir J. Kvečas, Santa Monica, CA
C. A. Laucius, Chicago, IL
M. M. Lietuvnikas, Orlando, FL
J. Lukas, Orange CT.
F. Masaitis, La Mirada, CA
B. Maskeliūnas, Toronto, Ont., Canada
Vacl. Mažeika, Park Ridge, IL
A. ir I. Mažeikos, Marina del Rey, CA
G. Mažulienė, Santa Monica, CA
W. Markalonis, Reynoldville, PA
E. Mickeliūnas, Richmond Hill, N.Y.
W. M. Maskell Ins. Agency Ltd., Toronto, Ont., Canada
A. Milius, Santa Monica, CA
Al. Mogenis, Quincy, IL
A. Musteikis, Fallon, NE
Kun. Th. Palis, Pittsburg, CA
Rev. V. Pavalkis, Milpitas, CA
Vladas Pažiura, Anaheim, CA
J. Petronis, Los Angeles, CA
E. Pikelis, Chicago, IL
Jonas Putna, Cardiff, England
Rev. A. Račkauskas, Brooklyn, N.Y.
Inž. Juoz. Rasys, Cambridge, MA
Rev. Dr. P. Ragažinskas, Central, N.M.
Kun. V. Radvina, Clover Valley, CA
A. Rugys, Lantana, FL
A. J. Rudis, Blue Island, IL
V. Raulinaitis, Santa Monica, CA
K. R. Razauskas, Dearborn Heights, MI
J. V. Roland, San Francisco, CA
Rev. A. Sabas, Ont., Canada
Kun. Paul Sabulis, Waterbury, CT.
O. C. Šadeika, Farmington Hills, MI
Petras Sakas, Los Angeles, CA
J. B. Sabal, Cleveland, OH
Apol. Sajus, Santa Monica, CA
Wm. R. Savage, Reno, Nevada
E. ir J. Sinkiai, Santa Monica, CA
Dr. Paul Švarcas, Mascoutah, IL
Rev. E. Statkus, Grand Rapids, MI
S. Šližys, Dearborn Hts., MI Olympia Field, IL
Dr. V. B. Sky,
Inž. J. Talandis, Palos Verdes, CA
Juozas Truškauskas, Los Angeles, CA
Rev. I. Urbonas, Gary, IN
A. Valavičius, Chicago, IL
S. P. Vaičaitis, PA
Inž. V. Vidugiris, Palos Verdes, CA
V. Urbaitis, Mayfield Hts., OH
A. Vakselis, Richmond Hills, N.Y.
Juozas Vitėnas, Washington, D.C.
Dr. P. Žemaitis, Conton, MI

AUKOS

Po $30—J. Čiurlionis
Po $25—St. Damulis, M. Brakas
Po $20—Rev. Fr. V. Radvina, CA
Po $15—H. Jasinis
Po $10—A. Rugys, A. Andonišis, V. E. Rudinskas
Po $8—Lith. Foundation, Chicago, IL.
Po $5—F. Mandeikis, K. Bulvičius, K. Majauskas, P. Pranis, E. Pakulis, B. Tiškus, S. Dabkus, A. Skridulis, J. Ališauskas Eurkoos, B. Lukas, Rev. M. Kirkilas, J. Venckus, A. Dragunevičius, K. Rimkus, B. Čizikas.
Po $4—Rev. J. Bertašius
Po $2—P. Česnulis

1982 METAI — LIETUVIŠKŲ PARAPIJŲ METAI

Atkelta iš 3 puslapio

2. Lietuviškoji parapija, ypač išeivijoje, turėtų būti kiekvieno lietuvio antrieji namai. Įžengdami į savo bažnyčią, turėtume giliau pajusti savo gyvenimo prasmę bei savo tėvynės dalį. Todėl šiandien, išauginti lietuviškų, krikščioniškų tradicijų dvasioje, visi lietuviai turėtų jausti gyvą pareigą visomis jėgomis prisidėti prie tautinės sąmonės stiprinimo ir lietuviškų parapijų išlaikymo. O mūsų parapijos turi atsinaujinti dvasioje. Savoje lietuviškoje parapijoje lietuvis turi gauti tai, ko neranda jam artimiausioje parapijoje. Lietuviška parapija privalo spindėti lietuvių bažnytinėmis ir tautinėmis tradicijomis. Joje lietuvis tepajunta kampelį Lietuvos.

3. Visais įmanomais būdais išlaikykime dabartines lietuvių parapijas, o kur tai neįmanoma, perkelkime jas į lietuviams patogesnę vietą. Kada parapijiečiai nori savo parapiją perkelti kiton vieton, tada jie turi teisę prašyti, kad dijecezija, už jų kitiems atiduotas parapijas, pagelbėtų lietuviams pastatyti bažnyčią kitoje vietoje.

Tų uždavinių siekiant:

1. Lietuviškų parapijų kunigai ir tikintieji raginami palaikyti gyvą tarpusavį kontaktą, pavyzdžiui lankant savo parapijiečius.

2. Lietuviška parapija tepasilieka centrine mūsų veiklos vieta. Tik tada ji turės gyvybinės reikšmės išlaikyti gyvą mūsų vieningumo ryšį, stiprią moralę ir atsparumą mus ardančioms įtakoms.

JAV Lietuvių Bendruomenės ir visos, šį atsišaukimą pasirašiusios, organizacijos per savo apylinkes, apskritis ar skyrius ragins visus lietuvius grįžti į lietuviškas parapijas, nepaisant kaip toli kuris gyventų nuo jų centrų, organizuos vajus ir minėjimus lietuviškoms parapijoms stiprinti, jas pagyvinti ir išlaikyti.

3. Visiems tiems darbams planuoti, derinti ir skatinti sudaromas centrinis iniciatyvos židinys, o paskirose vietovėse—jo skyriai, kurie talkins parapijų komitetams ir taryboms jų pastangose stiprinti ir išlaikyti lietuviškas parapijas.

Jus gerbią

Vyskupas Vincentas Brizgys

Kun. Albertas J. Kontautas
Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Kunigų Vienybės Pirmininkas

Loretta Stukienė — Lietuvos Vyčių Pirmininkė

Juozas Laučka — Ateitininkų Federacijos Vadas

Vytautas Kutkus — JAV LB Krašto Valdybos Pirmininkas

Saulius V. Kuprys
Amerikos Liet. Romos Katalikų Federacijos Primininkas

Julia Mack
Amerikos Liet. Katalikų Moterų Sąjungos Pirmininkė

Kun. Kazimieras Pugevičius — Lietuvių Katalikų Tarnybos Direktorius

---

PRAŠOME!—

Pagal savo išgales aukoti TAUTOS FONDUI

savo uždaviniams vykdyti **Lietuvos Laisvės Iždui**—laisvajai Lietuvai padėti atsistatyti, 6-šiomis kalbomis ELTOS informacijoms leisti, radijo transliacijoms į okupuotą Lietuvą finansuoti ir politiniams kaliniams gelbėti.

Nepamirškite tam tikrą procentą ir savo testamente įrašyti:

Non-profit, Tax Exempt Corporation

LITHUANIAN NATIONAL FOUNDATION

P.O. Box 21073, Woodhaven, NY 11421

LIETUVIŲ DIENŲ

Žurnalo ir knygų

PLATINTOJAI

J. A. V-se

Brooklyn, N.Y. — "Darbininka" adm-ja.
So. Boston, Mass. — S Minkus
Chicago, Illinois — Balys Brazdžionis
'Gifts International,' 'Parama'
'Marginiai'
Cleveland Ohio — J. Zilionis
Detroit, Mich. — St. Anthony's Parish Library
Los Angeles, Calif. — V. Prižgintas
Putnam, Conn — Immaculate Conception Convent
Rochester, N.Y. — A. Sabalis
Waterbury, Conn. — "Spauda"
Woodhaven, N.Y. — "Romuva"

ANGLIJOJE

Bradford, York — Kun. J. Kuzmickis

AUSTRALIJOJE

Adelaide, Edwardstown — A. Kubilius
Melbourne-St. Kilda — F. Sodaitis
Syndney — Kun. P. Butkus
Glen Osmond, S.A.
Mirren, SA. — J. Rupinskas

KANADOJE

London, Ont. — A. Puteris
Toronto, Ont. — V. Aušroras, A. Kuolas, St. Prakapas
Montreal, Que. — P. Rudinskas (Parish Library)

AMERIKOS BALSAS
(VOICE OF AMERICA)

Kasdien po pusvalandį Vašingtono laiku 11:00 a.m. ir 1:00 p.m. vasaros laiku (arba 10:0 a.m. ir 12:00 noon žiemos laiku), 20, 25, 30 ir 50 metrų trumposiomis bangomis.

ICA—VOIVE OF AMERICA
Lithuanian Service
Washington, D.C. 20547

THE BATTLE OF GRUNWALD

Liberal English translation with prologue and epilogue by J. J. Bielskis. From the adapted Lithuanian version of the original in Russian by Ivan K. Sokolnikov. An Historical novel of the Battle in 1410 with the Teutonic Knights. 160 p.p. and XXXI footnotes. Los Angeles, 1963.

Include $1.00 for postage and handling

LIETUVIŲ DIENOS
4364 Sunset Blvd.
Hollywood, CA 90029

LIETUVIŲ RADIJO PROGRAMOS,

kurios bendradarbiauja su "Lietuvių Dienomis"

LOS ANGELES, CALIF.

KALIFORNIJOS LIETUVIŲ RADIJAS
LITHUANIAN MELODIES

Stotis KTYM, banga 1460 AM
Šeštadieniais 12:30-1:00 p.p.
Išlaiko L. Radijo Klubas

Programų koordinatorius Vladas Gilys

3329½ Atwater Avenue
Los Angeles, CA 90039
Tel. (213)662-6906

BALTIMORE, MD.

"RADIJO PROGRAMA LIETUVIAMS"

Girdima Marylande ir Washington, D.C.
Sekmadieniais 10-11 val. ryto
per AM radijo stotį WITH—123

Programos vedėjai: **Albertas Juškus**
4515 Wilmslow Rd., Baltimore, Md. 21210
Tel.: 366-4515

Kęstutis Laskauskas, 1312 Birch Ave.
Baltimore, Md. 21227 Tel.: 242-1779

BOSTON, MASS.

Lietuvių Radijo valanda
LAISVĖS VARPAS

Sekmadieniais
9:00-10:00 ryto iš WCAV-FM 98
12:10-1:00 val. 1460 AM iš WBET
Petras Viščinis, vedėjas
173 Arthur St., Brockton, Mass. 02402
Telefonas: (617) 586-7209

LIETUVIŲ RADIJO KORP. PROGRAMA

Seniausia liet. radijo programa Naujojoje Anglijoje, veikianti nuo 1934 m. bal. m. vedama **Stepono ir Valentinos Minkų** girdima sekmadieniais 1 val.-1 val. 30 m.
Boston, Mass.—WLYN-1360

Programoje: pasaul. žinių santrauka, muzika, dainos ir Magdutės pasaka

502 E. Broadway, So. Boston, Mass. 02127
Telefonas: 268-0489

CHICAGO, ILL.

Sophie Barcus Raidijo Šeima

7 Programos savaitėje
Monday through Friday 4:00-4:30 p.m.
Saturday & Sunday 8:30-9:30 a.m.
Visos programos is WOPA 1490 kc AM
Programos vedėja Aldona Daukus-Barcus
Transliuojama iš nuosavos studijos
WOPA, 1490 AM banga

7159 S. Maplewood, Chicago, Ill. 60629
Tel.: HEmlock 4-2413

LIETUVOS AIDAI

Kasdien nuo pirmadienio iki penktadieno
8:30 val. vakaro
Visos laidos iš tos pačios stoties
WCEV 1450 AM banga
Veda KAZĖ BRAZDŽIONYTĖ
2646 W. 71st St., Chicago, Ill. 60629
Phone 778-5374

ST. PETERSBURG, FLA.

"Lietuvos Aidų" programa

kas šeštadienį 12:30 p.p.
1110 AM banga, WTIS stotis
Veda Kazė Brazdžionytė
Rašyti: 2646 W. 71 St., Chicago, Ill. 60629
Telefonas 312-778-5374
Atstovas St. Petersburge—K. Kleiva
Telef.: 360-1479

CLEVELAND, OHIO

LIETUVIŲ RADIJO PROGRAMA
TĖVYNĖS GARSAI

Įsteigta 1949
Girdimi sekmadieniais 8-9 val. ryto
WZZP, FM 106.5 mc
Vedėjas—Juozas Stempužis
4249 Lambert Rd., Cleveland, Ohio 44121
Telefonas (216) 382-9268

DETROIT, MICH.

Lietuviškas Balsas-Lithuanian Voice

WCAR—1090 AM BANGA LIVONIA

Sekmadieniais 8:30 iki 9:00 val. ryto
Visais programos reikalais kreiptis:
KAZYS GOGELIS
13436 Garfield, Detroit, MI 48239
Telef. 535-6683

LIETUVIŠKŲ MELODIJŲ RADIJO VALANDA
2056 CNB Bldg., Detroit, Mich. 48226
WMZK–AM banga 1400
pirmadienį, trečiadienį, penktadienį
nuo 7 iki 8 val. vakaro.
Programos ved. **Algis Zaparackas,** 4120 Yorba Linda Dr., Royal Oak, MI 48072. Tel. 549–1982. Albertas Misiūnas, 2843 Woodmere, Detroit, MI 48209, tel. 841–3026.

HARTFORD, CONN.
"TĖVYNĖS GARSAI"

Connecticut vlst. liet. kultūrinė valandėlė
WRYM—840 AM
Kiekv. sekmadienį 4:30-5:30 val. p.p.
Programos vedėjas A Dragūnevičius
Pranešėjai:
Zita Dapkienė, Alfonsas Dzikas ir Lionginas Kapeckas
273 Victoria Rd, Hartford, CT 06114
Telefonas: CH 9-4502

NEW YORK - NEW JERSEY

"LIETUVOS ATSIMINIMŲ" radijo valanda
girdima kas šešt. iš WEVD stoties
New Yorke, nuo 8-9 v.v., 97.9 FM banga
Taip pat klausykite "Music of Lithuania" programos
kas treč. nuo 6:05 iki 7:00 val. vak.
iš Seton Hall Universiteto stoties
89.5 FM — WSOU

Direktorius—Dr. Jokubas J. Stukas
234 Sunlit Dr., Watchung, N.J. 07060
Tel. (201) 753-5636

"LAISVĖS ŽIBURYS"

Girdima kiekvieną sekmadienį nuo 9 iki 10 v. ryto iš WHBI stoties 105.9 FM banga
ROMAS KEZYS
217-25 54th Ave., Bayside, N.Y. 11364
Telefonas: (212) 229-9134

PITTSBURGH, PA.

The First Lithuanian Radio Program in Pittsburgh, Pennsylvania
Pittsburgh, PA — WPIT-730 kc.
sekmadieniais 12:30-1:00 p.m.
Programos vedėjai:
Povilas ir Gertruda Dargiai
Visais reikalais kreiptis:
2040 Spring Hill Rd., Pittsburgh, PA 15243

HOT SPRINGS, ARK.

LIETUVIŠKA RADIJO PROGRAMA
"LEISKIT Į TĖVYNĘ"

Lithuanian Broadcasting SPA
Kiekvieną mėnesio antrą ir trečią
sekmadienį nuo 9:30 iki 10:00 ryto
iš radijo stoties KGUS—FM 97.5 banga
Programos vedėja Salomėja Smaišienė
204 Hilltop Dr., Hot Springs, Ark. 71901
Telefonas (501) 321-9641

ROCHESTER, N.Y.
DAINOS AIDAS

Sekmadieniais 9:00 iki 9:30 val. iš ryto
Stotis: WXXI-FM 91.5 mc
Išlaiko Lietuvių Radijo Klubas
Klubo valdyba: **Al Gečas,** pirm., **R. Kiršteinas,** vicepirm., **J. Krokytė,** sekr., **Ruta Ilgūnaitė,** ižd., **L. Laukaitienė,** narė.
320 Durnan St., Rochester, N.Y. 14621

WATERBURY, CONN.

Lietuvių Bendruomenės Balsas

Sekmadieniais 8-9 val. vak.
Ved. Viktoras Vaitkus
10 John St., Waterbury, Ct. 06708
Tel. 756-5173 — 754-8780

MONTREAL, CANADA

LIETUVIŠKAS PUSVALANDIS

Kiekvieną tračiadienį nuo 11 val. v.
CFMB stotis—Banga 1410
Programos vedėjas L. Stankevičius
1053 Cr. Albanel, Duvernay, P. Q. Canada
Telefonas: 669-8834

TORONTO, ONT., CANADA

TĖVYNĖS PRISIMINIMAI

Sekmadieniais 1:30-2:00 po pietų
Visos programos transliuojamos iš
Toronto stoties CHIN, banga 101 FM
Programos vedėjas Jonas R. Simanavičius
614 Tedwyn Dr.
Mississauga, Ont., Canada
L5A IK2
Tel. (416) 275-3134

ROMA, ITALIA
ROMOS RADIJAS

Transliuojama kasdien nuo 20 val. 50 min. iki 21 val. 10 min. Vidurio Europos laiku
41.15 ir 50.34 metrų bangomis
Vedėjas Dr. J. Gailius
Circonvallazione NOMENTANA 162

VATIKANAS, ITALIA

Programa transliuojama 8 kartus savaitėje
Sekmad. rytais 10:30-11:00 Lietuvos laiku
ir kiekv. vak. 20:15-20:30 Lietuvos laiku
Bangos: 31, 25, 19 ir 196 metrų
Vedėjas: Kun. Dr. V. Kaziūnas
Adresos: Sezione Lituana, Stazione Radio
CITTA DEL VATICANO

Prašome atnaujinti
"Lietuvių Dienų" prenumeratą
1981 metams.

Prenumeratos kaina:
JAV — —$20.
Kanados Doleriais — $25.00

Adresas:
Lietuvių Dienos
4364 Sunset Boulevard
Los Angeles, CA. 90029

BENDRAS E. KEPALAITĖS PARODOS VAIZDAS. (Žr. teksto 12 puslapį).